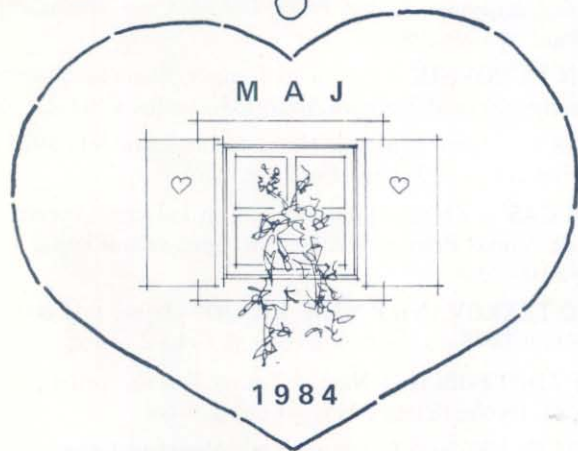
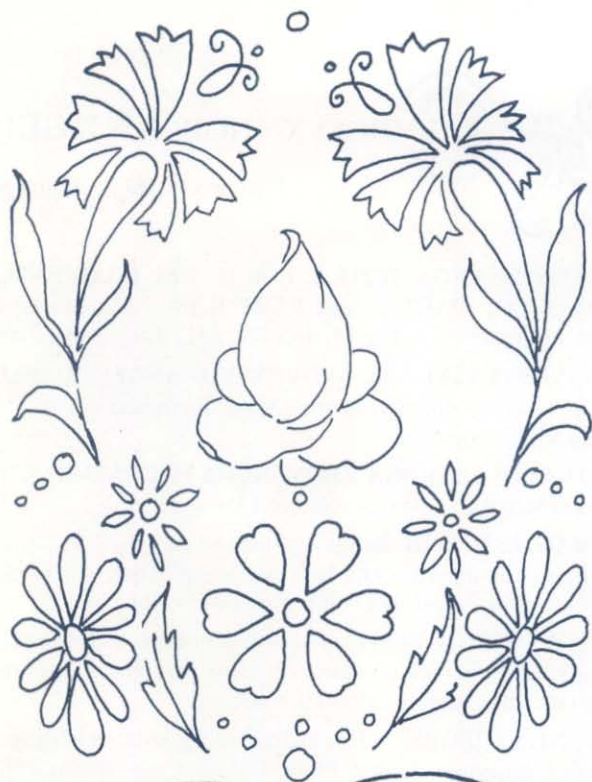
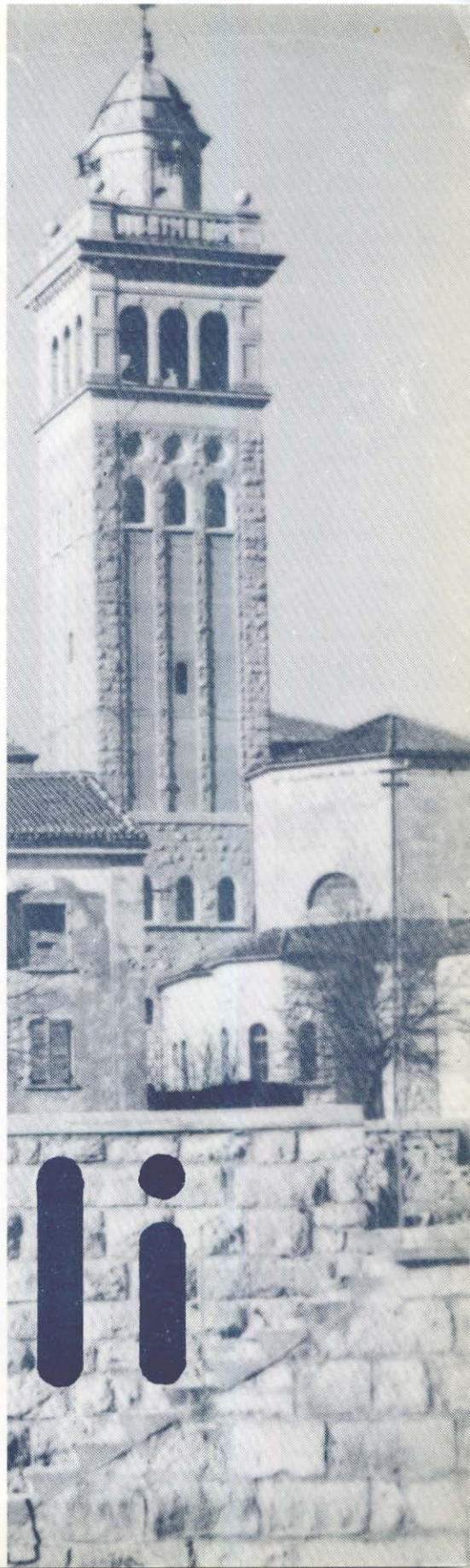

misli

THOUGHTS — LETO 33

ŽE nekajkrat se mi je zgodilo v teh letih, kar imam na skrbi MISLI: Novi naročnik se prijavi in veseli sem ga. Ko ga vpisujem v seznam, pa vidim, da je bil naročnik že prej. Pred leti je prenehal dobivati MISLI — ni spremenil naslova, ali pa jih je odjavil celo sam. A iz istega vira je tudi razvidno, da je takrat ostal našemu listu dolžan za naročnino, morda celo za več let. Torej je in ni novi naročnik. Po vseh "božjih in človeških mislih" bi moral poravnati stari dolg, če hoče zdaj mirno sedeti in znova brati MISLI.

Pa se mi je že zgodilo, da sem takemu "novemu" naročniku v pismu omenil, da sem njegovo ime že našel med naročniki ter je še vedno za dve leti dolžan... In posledica? Že ta prva nova pošiljka MISLI se je vrnila in nikdar več nisem slišal o tem "novem" naročniku. Neumestna zamera, da si upam tisti "zastareli" dolg sploh omeniti? Morda slaba volja, da sem ga še našel v knjigi? Ali pa sram ob slabi vesti, ki pa ga je premagala trma? Kdo bi to razumel?

Moje mnenje je, da je dolg po desetih letih še vedno dolg, ki leži na duši, dokler ni poravnat. Drugače je seveda, če finančne razmere ne dopuščajo poravnave. A slika je pri nas drugačna: navadno so dolžniki MISLI dobro situirani in imajo lepe hiše...

— Urednik in upravnik

K naslovni sliki: "Po Mariji k Jezusu!" nam kaže v nebo mogočni zvonik Marijinega božjepotnega svetišča na Sveti Gori pri Gorici...

misli

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštšina v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America. — Cena I. dela 7.— dol., drugega 8.50 dol.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac-Škerlj), žepna izdaja. Ravnokar dospela nova pošiljka. Cena 8.— dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA — 280 strani. Cena vezani knjigi 16.— dol., broširani 13.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.—dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.— in tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mau-serja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Ena zadnjih knjig, izdanih v Sloveniji v svetu. Napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNİK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dol.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal filozof dr. Vinko Brumen v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o tehar-skih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mau-serja. Cena 5.— dol.

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.— dol.

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal lazarist Franc Sodja. Knjiga je izšla v Argentini. Vezana 4.— dol., broširana 3.— dol.

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT STREET, VIC. 3101 — Tel.: (03)861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O.BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Letna naročnina (Subscription) \$ 6.—; izven Avstralije (Overseas) \$ 10.—; letalsko s posebnim dogovorom — Naročnina se plačuje vnaprej — Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam — Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 — Tel.: (03)380 6110

Posvetilna molitev

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. je na praznik Gospodovega oznanjenja v letošnjem marcu, še pred zaključkom svetega leta našega odrešenja, izvršil posvetitev sveta Devici Mariji. Tu objavljamo prevod celotne posvetilne molitve, ki je izvirna, globoka in polna lepih misli, obenem pa tako naša in vsakdanja, saj se dotika prav vseh potreb današnjega zmedenega človeštva.

Molitev je papež molil po lastni želji združen z vsemi škofi širnega sveta, mnogi škofje pa so naprosili tudi duhovnike svojih škofij, da so jo v združenju z njimi molili skupno s svojimi verniki.

Naj bi ta posvetitev ne bila le enkratno dejanje v letošnjem marcu, ampak življenje kristjanov pod skrbnim varstvom božje Matere Marije, ki ji je posebej posvečen mesec majnik!

"POD TVOJE VARSTVO PRIBEŽIMO, O SVETA BOŽJA PORODNICA!"

Z besedami tega odpeva, ki ga Cerkev že stoletja moli, smo danes pred teboj, o Mati, v tem svetem letu odrešenja.

Posebna vez nas veže z vsemi pastirji Cerkve, saj vsi sestavljamo eno telo in en zbor, kakor so po Kristusovi volji apostoli sestavljali eno samo telo in en sam zbor s Petrom.

Združeni v tej edinosti izgovarjamo besede te posvetitve, v kateri želimo ponovno zbrati upanja in stiske Cerkve v današnjem svetu.

Pred štiridesetimi leti in nato spet čez deset let je tvoj služabnik papež Pij XII., ko je gledal žalostne izkušnje človeške družine, posvetil tvojemu brezmadežnemu Srcu ves svet in še posebej tiste narode, ki so zaradi svojega položaja na poseben način predmet tvoje ljubezni in tvoje skrbi.

Ta svet ljudi in narodov imamo tudi mi danes pred očmi: svet drugega tisočletja, ki se bliža koncu, sedanji svet, naš svet.

Ob spominu na Kristusove besede: "Pojdite po vsem svetu in vse narode naredite za moje učence. . . In jaz bom z vami vse dni do konca sveta" (Mt 28, 19 - 20), je Cerkev na drugem vatikanskem cerkvenem zboru oživila zavest svojega poslanstva na tem svetu.

Mati vseh ljudi in narodov, ti poznaš njihovo trpljenje in njihovo upanje in po materinsko občutiš vse njihove boje med dobrim in zlom, med lučjo in temo, boje, ki pretresajo sodobni svet — sprejmi našo prošnjo, ki jo v Svetem Duhu naslavljamo naravnost na tvoje Srce. Z ljubeznijo Matere in božje dekle objemi naš človeški svet, ki ti ga, polni skrbi za zemeljsko in večno usodo ljudi in narodov darujemo in posvečamo.

LETNIK 33

ŠT. 5

M A J 1984

VSEBINA:

Posvetilna molitev Mariji — papež Janez Pavel II. — stran 97
Mati naših svetih bratov Cirila in Metoda — F. — stran 100

Pri materi — črtica —

— Ksaver Meško — stran 101

"Plešemo nad prepadom . . ."

— Iz "Kat. Glasa" — stran 102

Zaupajmo naši mladini! — iz govora + M. Stareta — stran 103

Steber je omahnil . . . (+ Miloš Stare) — iz pogrebnih govorov — stran 104

Poljub gorak očema dvema

— pesem — P. A. Urankar — stran 106

Izpod sydneyjskih stolpov

— P. Valerijan — stran 107

Mir jim daj! — pesem

— Iva Tušar — stran 109

Izpod Triglava — stran 110

Božja beseda — Vekomaj traja

božja dobrota! — P. Ciril —

— Psalm 118 (117) — stran 112

Adelaidski odmevi

— P. Janez — stran 114

Pesem dveh src — roman

— Florence L. Barclay

— stran 115

Naše nabirke — stran 115, 117

En sam dan . . . — stran 116

Sedemdeset let slavi . . . Arh. C.

R. Mejač — P. Ciril — stran 118

Materina zamisel — stran 119

P. Bazilij tipka . . . — stran 120

Z vseh vetrov — stran 122

Kotiček naših mladih

— stran 124

Križem avstralske Slovenije

— stran 125

Po "slovensko" se nasmejmo!

— stran 128

**VSAKO LETO
NA PREDVEČER PRAZNIKA
MARIJE IZ BREZIJ,
KI VARUJE
SLOVENSKI NAROD
IN SLOVENSKA IZROČILA
V SVETU,**

**23. MAJA,
BOMO V SVOJIH DOMOVIH
PRIŽGALI SVEČE,
PREŽIVELI BOMO VEČER
V MISLIH
NA KRŠČANSKA IZROČILA,
KI SO STOLETJA
VODILA NAŠ ROD
V DOMOVINI,
OBLIKUJEJO DANES
NAS V SVETU
IN PO NAS NARODE
MED KATERIMI ŽIVIMO.
VABIMO VSE SLOVENCE
V DOMOVINI
IN VSE ROJAKE
SLOVENSKEGA IZROČILA
V SVETU,
DA SE NAM PRIDRUŽIJO!**

To je bil slovesni sklep naše narodne skupine, zbrane leta 1976 na evharističnem kongresu v Filadelfiji, ZDA. Tudi letos se na ta "Marijin večer" pridružimo ostalim rojakom doma in po svetu!

Darujemo in posvečamo ti na poseben način tiste ljudi in narode, ki posebno potrebujejo tega darovanja in posvetitve.

"Pod tvoje varstvo pribežimo, o sveta božja Porodnica!" Ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah!

MATI KRISTUSOVA, pred teboj, pred tvojim brezmadežnim Srcem, bi se danes z vso Cerkvijo radi pridružili posvetitvi, s katero se je tvoj Sin iz ljubezni do nas posvetil Očetu: "In jaz se posvečujem zanje," je dejal, "da bodo tudi oni posvečeni v resnici" (Jn 17, 19).

Pri tej posvetitvi za svet in človeštvo se želimo združiti z našim Odrešenikom, zakaj v njegovem božjem Srcu dobi ta posvetitev moč odpuščanja in sprave.

Moč te Kristusove posvetitve traja naprej skozi vse čase, zajema vse ljudi, vsa ljudstva in narode, premaguje sleherno zlo, ki ga je duh teme zmožen vzbuditi v srcu človeka in v njegovi zgodovini ter ga je dejansko vzbudil v našem času.

Kako globoko občutimo, da je posvetitev potrebna za človeštvo in svet, za naš sodobni svet, v edinosti s samim Kristusom! Svet mora po posredovanju Cerkve postati deležen Kristusovega odrešenjskega dela.

Prav to nam hoče povedati letošnje leto odrešenja, ki je izredno sveto leto za vso Cerkev.

V tem svetem letu bodi bolj kot vse stvari blagoslovljena ti, ki si kot Gospodova dekla na najpopolnejši način ubogala božji klic.

Pozdravljena, ki si se povsem združila z odrešenjsko posvetitvijo svojega Sina!

Mati Cerkve, uči božje ljudstvo pota vere, upanja in ljubezni. Pomagaj nam živeti v resnici Kristusove posvetitve za vso človeško družino sodobnega sveta.

MATI, ko ti zaupamo svet, vse ljudi in vse narode, ti zaupamo tudi samo posvetitev sveta in jo polagamo v tvoje materinsko Srce.

O brezmadežno Srce! Pomagaj nam premagovati grožnje zla, ki se tako lahko zakorenini v srcu današnjega človeka in ki s svojimi neizmernimi učinki že pritiska na sedanje življenje, ter je videti, da zapira pota v bodočnost.

"Reši nas lakote in vojske!

Reši nas jedrske vojske, nepreračunljivega samouničenja, vojske vseh vrst!

Reši nas grehov zoper človeško življenje od prvih začetkov!

Reši nas sovraštva in poniževanja dostojanstva božjih otrok!

Reši nas vseh vrsti krivice v družbenem, narodnem in mednarodnem življenju!

Reši nas lahkomišelnega teptanja božjih zapovedi!

Reši nas poskušanja, da bi v srcih ljudi pogasili samo božjo resnico!

*Reši nas, da ne zgubimo zavesti, kaj je dobro in kaj zlo!
Reši nas grehov zoper Svetega Duha. — REŠI NAS!"*

*Mati Kristusova, poslušaj ta krik, ki je obtežen s trpljenjem
vseh ljudi, s trpljenjem celotne družbe.*

*Pomagaj nam z močjo Svetega Duha, da bomo premagali
sleherni greh: človekov greh in "greh sveta", greh vseh raz-
ličnih oblik.*

*Naj se v zgodovini sveta znova pokaže zveličavna moč od-
rešenja, moč u s m i l j e n e l j u b e z n i ! Naj zaustavi
zlo! Naj preoblikuje našo vest! Naj se v tvojem brezmadež-
nem Srcu vsem ljudem razodene LUČ UPANJA!*

JANEZ PAVEL II.

MATI JE...

- ... rešilna roka nad prepadom.
- ... varno krmilo v valovih
in viharjih življenja.
- ... luč v temi
in križ na razpotju življenja.
- ... pričujočnost božje ljubezni.
- ... ljubezniv izraz božje volje.
- ... ljubezen, ki se nikoli ne postara.
- ... zvestoba, ki nikoli ne mine.
- ... mir v pogledu
in molk v odpustčanju.
- ... zaklad, kjer se rado mudi srce.

*Naša ljubezen do Tebe
se v cerkvicah je zasvetila,
v znamenjih Ti je prinesla
vso zemljo v roké;
z jutranjim sijem
v otroška imena rož se je skrila,
v pesmi zveni,
ki od zemlje v nebesa se pne...*

MATI

naših svetih bratov

O MATERI svetih bratov Cirila in Metoda ne vemo dosti. Niti njeno ime se ni ohranilo. In vendar lahko v virih, iz katerih črpamo podatke o delovanju slovanskih blagovestnikov, jasno zaslutimo materinsko ljubezen verne matere, ki je vzgojila sveti Cerkvi in Slovanom dva tako goreča apostola.

V treh zgodovinskih virih je omenjena mati svetih bratov: V dveh staroslovenskih legendah o sv. Cirilu (*Žitje Konstantina*) in sv. Metodu (*Žitje Methodija*). Legendi pesniško ali olupšano opisujeta življenje in delovanje slovanskih blagovestnikov. Spisani sta bili zelo kmalu po smrti obeh bratov v panonskem slovenskem narečju. Zgodovinska verodostojnost obeh legend je dokazana, le nekatere stavke različno razlagajo.

Tretji vir pa je takojimenovana rimska legenda, ki ima latinski naslov. Ta se glasi v našem jeziku: *Življenje sv. Cirila s prenosom sv. Klementa*. Spisal jo je škof Gauderih, ki je bil nekaj časa papežev legat v Carigradu. Bil je velik častivec sv. Klementa. Navzoč je bil pri sprejemu relikvij tega svetnika, ki sta jih sveta Ciril in Metod prinesla v Rim. Imel je dovolj prilike, da se je razgovarjal s svetima bratoma. Nekaj podatkov pa mu je dal tudi knjižničar Anastazij, ki je ohranil nekatere zanesljive podatke o sv. Cirilu.

Ciril je bil rojen proti koncu leta 826 ali v začetku 827. Mati mu je najela dojiljo. "Toda dete nikakor ni hotelo na tuje prsi, marveč samo k materi. To se je zgodilo po božji previdnosti, da bi bila dobra mladika dobrega rodu oddojena na neomadeževanih prsih. Potem sta dobra roditelja živela v Gospodu vzdržno kot brat in sestra in sta ostala zvesta tej obljubi celih 14 let, dokler ju ni smrt ločila."

Ko je bil Ciril star 14 let, mu je umrl skrbni oče Leo. Ob smrtni postelji umirajočega očeta je jokala Cirilova mati in zaskrbljeno govorila: "Najbolj me skrbi ta deček, kako ga bom vzgojila." Dobri mož pa jo je tolažil: "Veruj mi, draga žena, upanje imam v Boga, da mu bo dal takega očeta in vzgojitelja, ki vlada vse kristjane." Pri tem je mislil na cesarja v Carigradu, ki se je smatral za vladarja vseh kristjanov. Cirilov oče Leo je imel namreč na dvoru prijatelja Teoksida, ki je postal Cirilov pokrovitelj. In res je Ciril kmalu odšel v cesarsko mesto Carigrad, kjer se je izobraževal na dvorni visoki šoli blizu cerkve Svete Modrosti. Rimska legenda pripoveduje, da je mati spremljala Cirila na tej poti. Lahko si Cirila predstavljamo, kako zapušča svoj

dom v spremstvu in varstvu svoje matere. To je bilo Cirilovo prvo slovo od doma.

O razmerju med materjo in Metodom nam iz Metodove mladosti ni nič znano. A ko je 14. februarja leta 869 Ciril umrl v Rimu, nam staroslovenska legenda razodene Metodovo globoko vdanost do matere. Papež Hadrijan II. je ukazal, naj vsi grški duhovniki, ki so v Rimu, in vsi rimski duhovniki prihite k Cirilovemu pogrebu s psalmi in spevi, s svečami in dišečim kadilom, in naj ga pokopljejo s takimi častmi, kakor samega apostolskega papeža. Brat Metod pa je šel k papežu, pokleknil k njegovim nogam in prosil: "Pristojno in potrebno se mi zdi, da sporočim Tvoji Svetosti, apostolski oče, kako je pri odhodu z doma na sveto delo, ki sva ga z božjo pomočjo izvršila, mati naju z mnogimi solzami prosila in rotila: Ako bo enega izmed vaju smrt prehitela, preden se vrneta, potem naj še živi brat truplo umrlega prenese v njegov samostan in naj ga tam s primerno častjo pokoplje. Naj torej Vaša Svetost blagovolji uslišati to mojo prošnjo, da ne bom nasprotoval mili materini prošnji in naročilu." Tako govori mož, ki je v svojem plemenitem srcu ohranil otroško vdano ljubezen do matere in mu je še v zreli moški dobi materino naročilo sveto. Papež je sprva uslišal Metodovo prošnjo, dasi zelo težko. Truplo umrlega je ukazal položiti v marmornato rakev, zapreti z železnimi žebli in zapečatiti s svojim pečatom. Čez sedem dni je dal Metodu dovoljenje za odhod. Tedaj pa so se zbrali rimski škofi, kardinali in plemenitaši ter pri papežu dosegli, da je preklical svoje dovoljenje in ukazal, da je bil Ciril pokopan v Rimu.

V svojih starih letih se je Metod okoli leta 882 odpravil v Carigrad. Tam je hotel dobiti naklonjenost za slovansko bogoslužje: želel je, da bi se razširilo tudi po slovanskih deželah grškega cesarstva. Skoro dvajset let je že minilo, kar se je poslovil od svoje rodne domovine. Morda se mu je na stara leta v njegovi veliki osamljenosti sredi težav in brez ljudi, ki bi ga razumeli in podpirali, vzbudilo hrepenenje po domačih krajih. Kod je hodil, ko je bil v domovini? Vemo le, da je bil pri cesarju in pri patriarhu. Lahko pa sklepamo, da je sveti mož, ki se je spominjal vseh materinih naročil, poiskal tudi samotni grob svoje matere. Na njenem grobu je molil za pokoj njene duše in se ji v duhu opravičil, da ni mogel spolniti njenega naročila in prinesiti Cirilovega trupla v domovino. F.

Pri materi

KSAVER MEŠKO

KAKOR list sem bil, plavajoč sredi široke, deroče reke, list brez moči in odporne volje, ki ne ve, ne kod ne kam.

Pa sem si rekel kakor otrok v najhujšem trpljenju:

“K tebi pojdem, ki si me ljubila kakor nihče na svetu, ki se nisi nikoli ne za hip igrala z mojim srcem, ki me je tvoje srce z isto ljubeznijo objemalo v sreče in nesreče dneh – k tebi, mati moja. Na tvoj grob, o mati!”

Počasi sem stopal med grobovi, da sem dospel do groba materinega.

Vitek trn se je vil okoli preprostega križa. Tvojega življenja podoba, o mati: križ in trnje, trpljenje vse tvoje življenje. Na vrhu je gorela rdeča roža: simbol tvojega srca, o mati, ki je gorelo in krvavelo vse življenje v ljubezni in bolesti.

Dolgo sem stal ob grobu, da sem začutil utrujenost. Tedaj sem sedel na nizki grič, ki spi pod njim njena utrujena ljubezen; sklonil sem glavo, naslonil jo v obe roki.

In sem mislil na njeno ljubezen, vir, ki se ne bo izsušil v tisočletnem trpljenju, darovanju in žrtvovanju. Mislil, kako slabotno, skopo in malomarno sem ji vračal vso to ljubezen, vso dobroto. Kako naj popravim ta svoj veliki, preveliki greh, o mati? Ga li izperem in izbrišem vsaj pičico, če poklekнем na tvoj grob in ga pomočim s solzami trpljenja in kesa-

nja? Odpuščaš, o mati, ko vidiš, kako zdaj trpi tvoj sin? Kako slabo sem ti vračal tvojo ljubezen, o mati! Bi li odpustila vso mojo nekdanjo hladnost in površnost, ako bi se zbudila zdaj, oživila, vstala, in bi ti potožil vse gorje, odkril ti svoje srce, s tisoč puščicami prebodeno? Ali bi, o mati...?

Toda ne, ne, mati, le spi mirno in pokojno! Ne želim, da bi še živela – ne, srečna, o mati, da si mrtva! Sicer bi letelo zdaj kamenje tudi vate. A kako bi moglo nositi te udarce tvoje srce? Ko bi jih čula le ti, vem, vse bi pretrpela. Ker pa zadevajo tvojega otroka – kako bi jih pretrpela, o mati moja? – – –

V mraku sem se poslovil.

Od odprtega groba, kamor so bili pred leti pogrebci pravkar spustili krsto z mrtvo materjo, sem odhajal lažje nego danes.

Za slovo sem vzel s seboj rdečo rožo.

Ko sem se drugo jutro po kratkem, mučnem snu prebudil in pogledal po sobi, sem videl, da so rdeči listi cveta razsuti po mizi.

Tako se je razsulo tvoje goreče srce, o mati, v ljubezni in žrtvovanju za nas otroke. Kako bi naj potem še živela?

— — —

Kdorkoli si, kjerkoli si, ki bereš to, ali ljubiš svojo mater? Ljubi jo, dovolj je ljubil ne boš nikoli!

Plešemo nad prepadom

VEDNO bolj očitno postaja, da je glavni vzrok za oboroževalno tekmo med velesilami, zlasti med ZDA in Sovjetsko zvezo, *n e z a u p a n j e*. Papež Janez Pavel II. je to že nekajkrat čisto jasno povedal. Kaj storiti, da se razbije to nezaupanje, pa je zelo zapleteno vprašanje.

Severnoameriški škofje, na čelu s kardinalom Bernardinom, nadškofom iz Chicaga, menijo, da je razorožitev nekaj nujnega. "Preprečitev jedrske vojne je moralna in politična naloga našega časa," meni omenjeni kardinal. "Vse druge naloge so v primerjavi s to postranskega pomena."

Približno enako miselnost predstavljajo množična mirovna gibanja v Ameriki in Zahodni Evropi. Vendar so neprepričljiva, kajti v veliki večini nasprotujejo le nameščanju ameriških raket na evropskem Zahodu, o raketni in drugi atomski orožarni Varšavskega pakta pa previdno molčijo in se sprenevedajo, da so sovjetske jedrske konice že štiri leta uperjene na Zahod. Zato nismo daleč od resnice, če v zahodnih mirovnih gibanjih slutimo soudeležbo Sovjetske zveze. Zanimivo je tudi dejstvo, da v Vzhodni Evropi teh gibanj ni, če pa so, so le zoper ZDA in države NATO pakta.

Prav zato so se zadnje čase zahodnoevropski škofje v Veliki Britaniji, ZR Nemčiji in Franciji ogradili od teh mirovnih gibanj in posredno tudi od stališč severnoameriških škofov. Tako je kardinal Höffner, ko je ocenil pastirsko pismo ameriških škofov, dejal: "Tista mirovna gibanja, ki se zavzemajo za enostransko razorožitev, nikakor ne morejo računati z našo podporo."

Na zadnjem rednem jesenskem zasedanju v Lurdu so tudi francoski škofje objavili svoje poglede o miru in razoroževanju. Zanimivo je, da se njihova stališča močno razlikujejo od stališč ameriških škofov. Francoski škofje so namreč izjavili, da je jedrsko oboroževanje upravičeno, če gre za obrambo. Ker so do sedaj

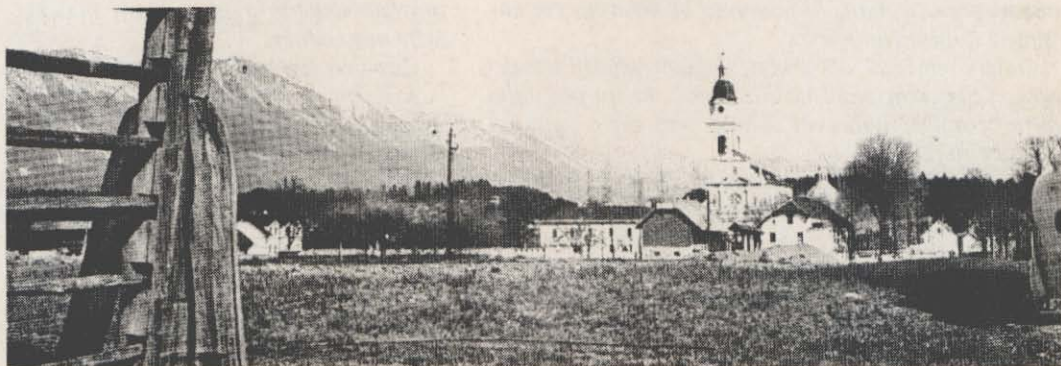
Cerkve po evropskem Zahodu (razen zahodnonemških) pogosto z očitno naklonjenostjo podpirale mirovna gibanja, je zadnja izjava francoskih škofov v javnosti povzročila nemajhno presenečenje. V bistvu so ti škofje izrazili svoje soglasje z izjavo predsednika Mitteranda, kateri je po ideologiji socialist in ki je nedavno dejal med obiskom v Belgiji: "Mirovna gibanja so na Zahodu, rakete pa na Vzhodu."

Seveda so istočasno francoski škofje odločno zavrnili vojno, toda z dostavkom, da zavračajo tudi napadalnega nasprotnika. "Zato države," pravijo škofje, "lahko zakonito pripravljajo obrambo, da bi tako vzele pogum napadalcu, pa čeprav bi šlo za nasprotno jedrsko grožnjo, kajti grožnja še ne pomeni uporabe orožja." In ko je tiskovni glasnik francoske škofovske konference pojasnjeval izjavo, je dejal med drugim: "Res plešemo nad prepadom. Hudo je to, a mi lahko izbiramo le med uničenjem in predajo, med smrtjo in gulagom." (Gulag je kazensko taborišče.)

Prav v tem pa je človeško dostojanstvo. Kdor se odpove svobodi na račun strahu pred nasprotnikom, ki grozi z orožjem, je neznačajnejš. In prav tako so tisti, ki v ZR Nemčiji med mirovnimi pohodi vzklikajo: "Lieber rot als tot", t. j. rajši rdeč kot mrtev. Zanje več velja suženjstvo pod rdečim bičem kot žrtvovanje življenja v obrambi svobode.

Razlika med stališči severnoameriških in zahodnoevropskih škofov je torej očitna. Američani se boje jedrskih raket, ker bi utegnile pasti tudi nanje, zato bolj ali manj zavestno izbirajo neatomske vojne — seveda daleč proč od svojega ozemlja. Evropa pa se boji vsake vojne, ne samo jedrske, ampak tudi "klasične". A ne samo zato, ker jo lahko enako učinkovito uniči, ampak predvsem zato, ker jo lahko oropa svobode ter jo porine v suženjstvo, ki ga pripravlja Moskva vsemu svetu.

BREZJE,
kjer
prestoluje
MARIJA
POMAGAJ

ZAUPAJMO NAŠI

Te klene besede pok. MILOŠA STARETA so iz njegovega govora ob priliki proslave petnajstlete obletnice Našega doma v San Justo, Argentina. Tudi nam in naši mladini veljajo. Ne pozabimo pa, da bo mladina ohranila le tisto in toliko, kar in kolikor ji bomo posredovali mi. Ali vzamemo resno to svojo nalogo?

MLADINI!

OB OBLETNICAH je prav, da se s ponosom spominjamo uspešno opravljenega dela. Toda naš pogled ne sme ostati le v preteklosti, ampak mora biti usmerjen tudi v bodočnost. Nove okoliščnosti in nov mlad slovenski rod imamo med seboj. Cilj dela v tem domu je ostal nespremenjen: **ohranitev slovenstva**. Iskati pa moramo novih poti in novih sredstev, da bomo tudi v bodočnosti šli temu cilju nasproti.

Da je temu tako, nam postane jasneje, če se vprašamo, kako je mogoče, da je slovenski narod sploh obstal, ko so stoletja bile na delu mogočne, brezobzirne in surove sile, ki so zatirale njegovo rast, hromile njegov kulturni razvoj, ubijale narodno zavest in niso izbirale sredstev, da Slovence kot narod uničijo.

Če pogledamo nazaj v zgodovino, dobimo odgovor: Vsaka generacija pred nami se je znašla v svoji dobi in izvedla naloge, ki jih je morala izvršiti prav v tisti dobi. Sprejela je borbo in jo vodila tako, kot je zahteval čas in tam, kjer je bil pritisk sovražnika najmočnejši. Le tako smo postali v nekaj desetletjih iz nepismenega ljudstva visoko kulturni narod; iz gospodarsko tlačanih kmetov in obrtnikov samostojna gospodarska sila. Naši izobraženci niso klonili v narodni zavednosti, ko so jih smatrali manjvredne, četudi so imeli isto visokošolsko izobrazbo kot tujci.

In danes v emigraciji? Ali so res okoliščnosti take, da ta generacija v emigraciji ne more več ohraniti slovenstva? Ali je morda res celo bolje, da ga ne bi ohranila? V veliki zmoti je tisti, kdor dvomi ali omahuje. Bodimo prepričani, da je tudi v teh razmerah in v tej dobi možno ohraniti slovenstvo in da bomo našli pravo pot, da to dosežemo. To pa bomo dosegli, če se bomo zavedali, in to **zavedali prav vsi**, da smo živ del slovenskega naroda. Del slovenskega naroda nismo samo mi, ki smo bili rojeni v Sloveniji. Tudi v Argentini (ali pa v Avstraliji — op. ur.) rojeni otroci slovenskih staršev so živ del slovenskega naroda. Nihče jim tega ne more vzeti ne iztrgati. Četudi je temu rodu domovina Argentina (ali Avstralija — op. ur.), po prvi in vsej svoji biti so Slovenci.

Osebnost posameznikov tega rodu ne bi bila popolna, ko bi hoteli trgati iz sebe slovensko dušo in slo-

vensko srce. Postali bi hromi. Celovitost njihove osebnosti bo ostala le, če se bodo vživeli v narod, med katerim živijo, spoznali in spoštovali njegove vrline in kulturo, se uveljavljali v svoji domovini v vseh poklicih ter dosegli položaje, vidne in vplivne v argentinskem (avstralskem — op. ur.) življenju. Pri vsem tem pa morajo nujno ohraniti zavest, da so del slovenskega naroda, da teče v njihovih žilah slovenska kri, da bodo ohranjali slovensko kulturo in slovenski jezik. V tej dvojnosti bodo oblikovali svojo enovito osebnost in ne bodo imeli občutka manjvrednosti, ne v argentinskem (avstralskem — op. ur.), ne v slovenskem okolju.

Da je to gledanje pravilno, so spoznali tudi v Severni Ameriki (enako Avstralija s svojim multikulturnim programom zadnjih let — op. ur.), kjer je bil v senatu predložen zakon, ki predvideva ohranitev narodnih izročil kultur vseljencev različnih narodnosti, ki gradijo to mogočno svetovno velesilo. Ne uničevanje teh kultur in narodnih izročil, ampak njih ohranitev, je namen tega zakona.

Kdor trdi, da je temu rodu težko ohraniti slovenski jezik, in da ga učenje tega jezika obremenjuje, ta žali našo mladino. Ali res misli, da ni toliko inteligentna in sposobna, da bi obvladala vsaj dva jezika, to je materin jezik in jezik svoje domovine? Ali ne govorijo Slovenci na Koroškem dveh jezikov, nemščino in slovenščino, čeprav je slovenščina preganjana? Ali ne govorijo Slovenci na Goriškem in Tržaškem dveh jezikov, čeprav je slovenščina pastorka? Prepričan sem, da je tudi naša mladina sposobna tega in da to zmoreta vsako slovensko dekle in vsak slovenski fant. In prepričan sem, da bosta zbužala s tem znanjem spoštovanje in ugled tudi v njihovi domovini.

Zaupajmo tej mladi generaciji, da je vredna svojih prednikov! Dajmo ji poguma, ne malodušja! Potem bo ta mladina spoštljivo praznovala argentinski (ali avstralski — op. ur.) narodni praznik, obenem pa bo čutila s slovenskim narodom v domovini in zamejstvu. Tako, da se bo veselila, kadar bo ta narod srečen, in trpela z njim, kadar bo v nesreči, ter napela vse sile, da mu olajša trpljenje. Posebno danes, da mu pomaga k svobodi. K temu ji Bog pomagaj!

SLOVENIJA V SVETU je izgubila enega svojih najmočnejših in najvidnejših stebrov: dne 5. aprila letos, komaj dva in pol meseca za svojo soprogo, v črejšnji številki MISLI bralcem predstavljeno operno in koncertno pevko gospo Franjo Stare - Golobovo, je v Argentini umrl **MILOŠ STARE**. Rojen 11. junija 1905 v Dolu pri Domžalah, je po gimnazijskih letih študiral in dokončal pravo. V domovini je bil pred vojno izredno delaven in vpliven pri prosvetnem delu, zlasti pri centrali Prosvetne zveze, kakor tudi v politiki kot državni poslanec Slovenske ljudske stranke. Med okupacijo je bil ključna oseba ilegalne Slovenske zaveze in izdajatelj ilegalne "Svobodne Slovenije", po vojni kot begunec pa vsa leta do svoje smrti neutrudni narodni delavec brez primere: izdajatelj in urednik argentinskega tednika Svobodna Slovenija, ustanovitelj

STEBER JE OMAHNIL

Zedinjene Slovenije, član mnogih odborov, načelnik SLS in dolgoletni predsednik Narodnega odbora za Slovenijo . . . To je le skromno ogrodje, ki pa skriva nesebično življenjsko delo in žrtev našega plemenitega pokojnika.

Od četrтка 5. aprila popoldne pa ves petek do maše zadušnice v soboto 7. aprila so ga kropili naši argentinski rojaki v veliki dvorani Slovenske hiše v Buenos Airesu. Velika slovenska zastava, katero je pokojnik vse življenje ljubil in spoštoval ter branil pred vsakovrstnimi madeži — od kljukastega križa do narodni svobodi tako tuje rdeče zvezde — je skoraj prekrivala zastor odra. Truplo je ležalo obdano z vencem v senci križa, kateremu je vse življenje zvesto služil.

Naj bo pokojnemu MILOŠU STARETU lahka argentinska zemlja! Pest slovenske prsti v grob naj jo posveča pokojniku v miren počitek po dolgih letih dela za narod!

Tu je nekaj izvlečkov iz raznih govorov ob slovesu, ki zgovorno kažejo, kaj je pokojnik pomenil ne le argentinskim Slovincem, ampak celotni Sloveniji v svetu. Tudi v domovini bo pravična zgodovina enkrat drugače presojala njegovo plemenito delo, kot ga danes sodi — s krivično obtožbo ali nič manj bolečim molkom — režim samozvancev.

POSLAVLJAMO se od civilnega predstavnika slovenske zdomske skupnosti. Moža, ki je s svojim delom rezal v marsičem odločilne brazde v našem življenju zunaj domovine. (...) Bil je mož ravne črte: kar je spoznal za pravilno, je držal in zagovarjal, kar je spoznal

za zlo, je brez obzira obsodil kjerkoli in kadarkoli.

Zrastel je v trdni kmečki družini, kar se mu je poznalo tudi v njegovem zavestnem značaju. Vzgojen je bil kot dijak v katoliških organizacijah, kjer je kasneje kmalu začel sodelovati. Zatem se je posvetil politiki, v dobi okupacije je veliko delal s tiskom v odporniškem gibanju.

Ko je prišel v emigracijo, se je takoj lotil organizacije našega življenja, bil dalj časa predsednik našega osrednjega društva. Ves čas je bil član Narodnega odbora za Slovenijo, njegov tajnik, nato dolga leta predsednik, kjer je želel povezovati skupine Slovencev po svetu. (...) Ko se mu zahvalimo za njegovo delo, molimo za pokoj njegove duše, da bi mu bil Bog usmiljen Sodnik.

Msgr. Orehar, duh, vodja argentinskih Slovencev

POKOJNI g. Stare je bil vse življenje javni delavec na najrazličnejših področjih slovenskega javnega življenja, toda predvsem je bil politik v pravem in najlepšem pomenu te besede. Zavedal se je, da mora politično zrel narod — in to je slovenski narod — imeti svojo politično organizacijo in program in sam urejati svoje zadeve. Že zgodaj je prišel v stik z dr. Antonom Korošcem, dr. Fr. Kulovcem in dr. Miho Krekom. V šoli teh krščansko in demokratično izklesanih mož se je navzel ne samo njihovih idej, ampak tudi načina nesebičnega dela za ljudsko blaginjo.

(...) Naj omenim še to, da sem pri pokojnem v dolgoletnem sodelovanju z njim najbolj občudoval njegovo neprestano delavnost, ki ni poznala oddiha. In še nekaj: tudi njegovo vztrajnost, ki so jo nekateri smatrali že kar za trmo, pa je bilo le vztrajanje na poti, ki jo je smatral za pravo.

Dragi Miloš, ko se v imenu Narodnega odbora za Slovenijo, ki bo letos praznoval 40-letnico svoje ustanovitve, poslavljam od Tebe, prosim Vsemogočnega, da naj Te obilno poplača za delo, ki si ga opravil za nas. Z Bogom, dragi Miloš!

Rudolf Smersu

(...) Poslavljamo se od šestega načelnika Slovenske ljudske stranke v njenem skorajda stoletnem obstoju. Misli uhajajo v preteklost, živijo sedanjost in hitijo v bodočnost. Ena izmed njih pravi: vsi, ki so bili pred Vami na čelu SLS – tako kanonik Klun kakor dr. Šušteršič, dr. Korošec, dr. Kulovec in dr. Miha Krek, so vsakdo v svojem času in v danih jim okoliščinah poznali samo eno pot: vse za lepšo in boljšo bodočnost slovenskega naroda, nikdar ničesar proti njemu.

To pot ste nastopili tudi Vi in jo zvesto, vztrajno, neomahljivo hodili do zadnjih dni Vašega življenja.

Ni samo zgodovinsko naključje, da je petdeset let po objavi dr. Koroščeve Slovenske deklaracije izšel Vaš protest v svojstvu načelnika SLS proti sedanjemu režimu v očetnjavi, kar zadeva načrtno ubijanje slovenskega jezika na rodni zemlji. Bil je to tudi Vaš zadnji javni nastop v obrambi slovenstva. (...)

Pred petnajstimi leti, ko ste prevzeli breme načelstva, ste videli, da za politično delo v zdomstvu ni priročnikov razen neomajne volje in smisla za žrtve, če hočemo, da bodo načela krščanske demokracije vedno bolj odmevala med slovenskim narodom. Gospod načelnik! V imenu SLS Vam obljubljam, da bomo šli po stopinjah zgledov, ki jih imamo v zgodovini strankinega življenja do končnega cilja: svobodne, združene in samostojne Slovenije.

Za Vaš zgodovinski zgled: iskrena hvala!

Z bogom!

Pavle Rant

OB TEM ODPRTEM GROBU se poslavljam od Vas v imenu organizirane slovenske skupnosti, ki jo v Argentini predstavlja osrednje društvo Zedinjena Slovenija. Vi ste ga ustanovili, bili njegov dolgoletni predsednik, častni član, ko smo Vas imenovali ob Vaši sedemdesetletnici, in član odbora od ustanovitve do Vaše smrti. Vaši nasveti in predlogi, Vaše jasne in odločne besede so usmerjali delo društva in po njem tudi vse slovenske skupnosti v Argentini. Težko si predstavljamo življenje naše skupnosti vnaprej brez Vas, kajti o vseh važnih odločitvah in povzetih korakih smo se posvetovali z Vami in čeprav nismo imeli

vedno istih misli v vseh podrobnostih, smo vedno upoštevali Vaše mnenje, Vam bili hvaležni zanj in Vaše smernice bomo upoštevali tudi v bodoče.

Zavedamo se, da je v Vami padel eden stebrov naše emigracije, a zavedamo se tudi, da moramo preostali nadaljevati Vaše delo v dobro vseh Slovencev po svetu in za svobodo naše očetnjave. Prepričani smo, da nam boste v tem pomagali iz onostranstva; mi se Vas bomo spominjali v molitvi. (...)

arh. Jure Vombergar

Dragi Miloš!

Ne bom Ti govoril za slovo o Tvojih političnih uspehih in izpolnjenih načrtih, ne o Tvoji strankarski gorečnosti za dobro naroda; le v imenu Tvojih prijateljev bi se rad poslovil od Tebe – tistih, ki so stali vedno blizu Tebe in pomagali pri Tvojih podjetjih kolikor so mogli in so jim dale njihove sile. Nekaj besed bi rad povedal Tvojim pogrebceem o Tvojih vezeh do umetnosti, do slovenskega tiska, do slovenskega časnikarstva, publicistike. (...)

Ustvarjalno iz svojega si prinesel v naše kulturno delo svojo govorniško zmožnost, ki ima večjo vrednost kot si kdo misli. Menim namreč, da je tudi kultura jezika, njega lepotno izražanje, notranja dramatičnost, pa kompozicija povedanega svojevrstna umetnost. In to si Ti obvladal v zavidljivi kvaliteti. V tem govorništvu si Ti naš "klasik". In če bo kdaj izšla kakšna antologija zdomske govorjene besede, bodo morali biti v njej tudi odlomki Tvoje govorniške umetnosti. Ni bilo brez pomena, da so te izbrali na naši srednji šoli za profesorja lepe besede, deklamacije in govorništva.

In s tem sva se približala igralski umetnosti. Mi starejši Tvojih let (in še čez) se Te spominjamo kot izrednega igralca na ljubljanskem Ljudskem odru. Kazal si talente, ki bi jih kazalo razviti, in prepričan sem, da bi uspeli v igralski umetnosti. Imel si svojo igralsko družino kamniških študentov in morala je biti na precejšnji višini, sicer bi Ti pesnik Zupančič ne ponudil, da Ti dovoli uprizoriti iz rokopisa kot prvo premiero svojo tragedijo v verzih Veroniko Desenisko. In zrežiral si jo v pesnikovo zadovoljstvo še prej kot v ljubljanski Drami. Ta predstava bo zapisana v zgodovini slovenskega gledališča in literature. Stopil si na univerzo in končal pravo ter začel svoj poklic kot koncipient v pisarni dr. Mihe Kreka. Pa si zraven delal v centrali Prosvetne zveze. Tedaj se je rodila nova prosvetna zavest: radio. Prosvetna zveza je dobila nalogo postaviti prvo slovensko radio-postajo, katere upravitnik si postal Ti in pod Tvojim vodstvom je prvič zapelela v zrak slovenska radijska kukovica: Ku-ku! Leta si v svojstvu direktorja vodil to postajo, dokler je politične zmede niso vzele iz naših rok, čez nekaj časa pa

so oddajno postajo razbile prve nemške bombe, ki so padle na Slovenijo. Stopili smo v vojno.

In tudi v njej si našel svoje delovno polje. Že nekaj mesecev po nemški okupaciji si začel izdajati ilegalni nekomunistični list: Svobodno Slovenijo – novembra leta 1941. Vsa vojna leta je list držal zvezo z našimi zastopniki v eksilni vladi, dr. Krekom, katerega si zastopal v domovini in mu pošiljal novice o naših razmerah in on nam o zavezniških. To je vojna doba, ki Ti je prinesla atentat v zahvalo za vso tveganost in požrtvovalnost; Tebi se je odprla pot – v begunstvo.

Iz okupacijskega polja si Svobodno Slovenijo prenesel po štirih letih v argentinsko zdomstvo, kjer si jo začel izdajati – kot piše – s VI. letnikom 1. januarja 1948. Štirje letniki, ki niso nikdar izšli, pa se vodijo v evidenci iz tradicijske kontinuitete. Svobodna Slovenija je preko štirinajstdnevnik postal najpomembnejši zdomski tednik. Pisala je zvestim spremljevalcem tedenske novice od tu in tam. Ob tedniku pa si ustanovil še Zbornik Svobodne Slovenije, katerih nekaj dvajset knjig predstavlja najpomembnejšo našo izseljensko kroniko, ki bo z vsakim dnem dobivala na vrednosti. Že s tem izdajanjem impozantne zbirke si storil veliko kulturno dejanje, ki ga občudujejo naši zgodovinarji. To je zakladnica našega publicističnega dela. Tvoj spomenik. Zborniku si zadnja leta pridružil še pomembne Svobodne poglede, politične eseje o "naši preteklosti, sedanjosti in prihodnosti". Štirje

zvezki Svobodnih pogledov se dostojno uvrščajo med bogato snopje Tvoje izdajateljske ustvarjalnosti.

Ti si bil tudi, ki si izdal prvo slovensko tiskano leposlovno knjigo v Argentini. To je bila moja pesnitev Črna maša za pobite Slovence. Pomembno je tudi nato izšla Koroščeva zbirka črtic Čas pod streli. Značilni knjigi, ki sta dali pobudo za ustvarjanje argentinskega leposlovja, kar je pozneje prešlo v sfero Slovenske kulturne akcije. Začel pa si Ti kot prvi, kakor si tudi Ti izdal prvo slovensko šolsko knjigo "Naša beseda", ki sta jo spisala šolnika Mizerit in Majhen. Vse to je žetev Tvoje delavnosti na kulturnem polju. Hvala Ti za to delavnost v imenu kulturnih delavcev, bralcev in učencev ter vseh, ki jim je draga slovenska knjiga!

In poslovil bi se od Tebe še v imenu Tvojih prijateljev, ki jih je več, kakor si jih morda Ti predstavljaš. Danes vsi spoštujejo Tvoje delo v vseh razsežnostih, tudi kulturni, in še posebej so Ti hvaležni Tvoji prijatelji. Hvala Ti!

Vsi pa Ti želimo, zdaj ko Te polagamo v grob, da bi Tvoje delo ob Svobodni Sloveniji, s katero si se tako borbeno boril za svobodo, da bi to poslanstvo ne živelo samo kot kulturni plod v zdomskem arhivu, ampak, da bi se Tvojim nadaljevalcem Tvoje delo čimprej "slavno dopolnilo", ne samo z besedo, ampak resnično nad našo domovino, da bi zasijala svoboda s polnim žarom Svobodne Slovenije!

Dr. Tine Debeljak

POLJUB GORAK OČEMA DVEMA

*Dve desetletji spremlja dvoje me oči,
dva sončna žarka sevata mi nad življenjem,
odkar sem se pobratil s tem drvenjem
tujine velemest in njenih težkih dni.*

*— — — Vsa leta sem prešteval solze bridke,
ki si jih iztočila, ko sem dal slovo.
Kot jagode sem zbiral jih na zlate nitke,
jih spravljaj v svojo srčno kamrico.*

*— — — Kako jo ljubim, to slovensko mamo!
Čprav jezikov tujih nič ne zna,
čprav ne ve, kaj bi s sveta reklamo —
pa božji jezik milosti pozna.*

P. A. URANKAR

LEPO smo preživeli letošnje velikonočne praznike, s katerimi se je tudi zaključilo jubilejno sveto leto našega odrešenja. Na praznike je bila naša skupnost letos kar dobro pripravljena — vsi, ki so hoteli, so imeli zares dovolj prilike. Saj smo imeli zadnje dni marca in na nedeljo 1. aprila svetoletni misijon. Marsikdo je že takrat opravil velikonočno spoved, da za praznike potem ni bilo toliko spovedovanja kot druga leta. Vse tri večere misijona je bila cerkev prilično dobro zasedena, zaključek misijona pri nedeljski maši pa je izgledal skoraj kakor velika noč. Misijon je vodil pater Bernard iz Melbourne. Poleg slovenskega je imel vsakikrat tudi angleški govor za mladino, za soboto zvečer pa smo za govor mladim naprosili avstralskega pater Mihaela Bradly-ja. Po večerni maši v cerkvi je šla mladina v dvorano, kjer je poslušala p. Mihaela, nato se je vrnila v cerkev. Kdor od njih je želel, je tudi spoved opravil pri tujem in angleško govorečem duhovniku. Tako, upam, je bilo vsem ustrezno.

V kolikor se da na zunaj soditi, je misijon v prvi vrsti dosegel tiste, ki so že tako več ali manj redni udeleženci pri naših službah božjih. Pridružil pa se jim je tudi nekaj takih, ki se le redno udeležujejo naše cerkvene skupnosti. Žal pa jih je še veliko, ki ne prihajajo med nas in se tudi vabilu na misijon niso odzvali ter so pustili milost iti mimo. Pa naj bo eden misijonskih sklepov, da bomo za te izgubljene rojake neprestano molili — naj bi se čimprej vrnili h krščanskemu življenju, da jih ne bo ujel čas. Kajti kjer ni krščanskega življenja, tam se pojavljajo mnogokrat različne krize, ki jih drugače ne bi bilo, ali pa bi jih vsaj lažje in vztrajno premagovali. Za to mojo trditev ni težko najti primerov in se ni treba ozirati le na daljave...

ROMANJE V EARLWOOD bomo imeli letos zopet na četrto majsko nedeljo, 27. maja. Zbrali se bomo ob treh popoldan pri tamkajšnji lurski votlini, imeli tam slovensko mašo in šmarnično pobožnost. Povejte o tem našem srečanju še drugim, ki ne bodo brali tega obvestila: povabite jih z nami!

ŠMARNICE bomo imeli v Merrylandsu v mesecu maju ob sredah in sobotah zvečer skupaj s sveto mašo, ob nedeljah pa tudi združene z redno mašo ob 9:30 dopoldan. Toplo vas vse vabimo k tem pobožnostim. Priporočamo pa vsem, da tudi doma opravljate šmarnice pri večerni molitvi, ob Marijini podobici ali kipu v hišnem oltarčku, kjer naj bi bilo vedno tudi sveže cvetje. Prosimo Marijo, naj izprosi svetu mir in blagoslov, našim družinam pa razumevanje.

VNEBOHOD, v Avstraliji med zapovedanimi prazniki, bo letos na četrtek 31. maja. Po večerni maši bomo imeli zaključek šmarnic s petimi litanijami.

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

BINKOŠTI obhajamo letos na nedeljo 10. junija, pri Sv. Rafaelu s slovesno nedeljsko mašo ob 9:30. Naše bolnike pa za ta dan prosimo, da darujejo svoje trpljenje za rast svete Cerkve in za misijone.

FIG TREE — WOLLONGONG. Šmarnično pobožnost bomo imeli vsak ponedeljek zvečer ob sedmi uri skupno s sveto mašo. Redna nedeljska služba božja pa bo v nedeljo 27. maja, 10. junija (binkošti) in na nedeljo sv. Rešnjega Telesa (24. junija). Vedno ob petih popoldan.

CANBERRA ima slovensko mašo (Red Hill) v nedeljo 20. maja ob šesti uri zvečer, v juniju pa na nedeljo 17. junija ob 11:30 dopoldan.

WAGGA—WAGGA. Ker je za maj napovedana slovenska služba božja morala zaradi okoliščin odpasti, bo maša za tamkajšnje rojake na tretjo nedeljo naslednjega meseca (17. junija). Ob šestih zvečer pri sestrah na Edmondson St., Mt. Erin.

NEWCASTLE ima slovensko službo božjo v nedeljo 29. junija ob šestih zvečer v Hamiltonu.

MLADINSKI KONCERT bo prav blizu, ko boste dobili v roke to številko MISLI (Če ne bo majskih MISLI prehitel ob kakem nenadnem poštnem zastoj! - Op. ur.) Doslej je bila ta prireditelj v avgustovih šolskih počitnicah, letos pa so ga prilike premaknile že v majske. Letos je gostitelj po več letih spet naše versko središče v Sydneyu. Koncert bo v naši cerkveni dvorani na soboto, 19. maja, zvečer ob sedmih.

Veliko skrbi in dela vzame prireditelj sama, pa tudi celotna organizacija. Saj bo med nami avtobus gostov

VABLJENI STE

na deseti

MLADINSKI KONCERT

SOBOTA, 19. MAJA, ob 6.30 ZVEČER
v novi dvorani našega verskega središča v Merrylandsu.

Pestri nastopi slovenske mladine treh naših avstralskih središč v petju in glasbi.

VSTOPNINA: Odrasli \$4.—, upokojenci in mladinci \$3.—, otroci prosto.

Dobiček predstave je namenjen bodočemu sydneyškemu DOMU POČITKA.

iz Adelaide in dva avtobusa iz Melbourne. Hvaležni smo rojakom, ki so ponudili prenočišča, enako vsem, ki bodo pomagali pri preskrbi s hrano ali pripravami v dvorani. — Naš mladinski zbor "Zarja" se bo na koncertu predstavil v novih uniformah. Bomo videli, če vam bosta všeč barva in kroj. Krila za dekleta je urezala in sešila marljiva in podjetna Albina Kalc, nekaj pa so ji pomagale one matere, ki so večje šivanja. Naša zahvala vsem!

PRODAJA PECIVA ob nedeljah po maši je pri nas v Merrylandsu že kar ustaljena navada. Rojaki imajo priliko, da ob čaju ali kavi ter domačem pecivu posede v dvorani in pokramljajo s svojimi znanci. Drugi pa izrabijo priliko in nabavijo pecivo za poslastico po nedeljskem kosilu doma. Hvaležni smo materam, ki skrbne nedeljo za nedeljo za to prodajo. Naprošam še druge naše gospodinje, ki znajo peči, da se javijo za pomoč.

STOJNICA bo spet obratovala 13. julija. Že sedaj mislite na to, kakšne stvari boste prispevali. Zelo je zaželeno pecivo, ki ga vsakikrat naglo prodajo, dalje lončnice, plošče, časopisi in revije trajne vrednosti, dobro ohranjena obleka itd. . . Omenjeno prinesite kadar koli v naše versko središče, pecivo pa seveda šele na predvečer prodaje, ali še bolje šele zjutraj pred pričetkom prodaje.

IZLET V MINAMURRA na ANZAC DAY je bil za vse udeležence prijetno doživetje. Bilo nas je za en velik avtobus in še mini-bus. Minibus je vozil pater Ciril in so mu potniki dali priznanje izkušenega šoferja. Po ogledu slapov smo se prijetno zabavali ob harmoniki Jožeta Črnčeca in ob "gnilem jajcu", da je čas do odhoda kar prehitro minil. Nerodnih pripetljajev ni bilo — le Renata je takoj po prihodu k sla-

povom padla v vodo, Albini pa je odletela peta na čevlju ter je ves čas šepala.

BOG POVRNI rojakom, ki so nam za praznike poslali čestitke, darovali cvetje za cerkev, pomagali pri čiščenju in pri službah božjih s petjem, branjem in podobno, nas založili s hrano, sodelovali ter se udeležili "Pirhovanja" na velikonočni ponedeljek, ter po pošti ali osebno prispevali v razne namene našega verskega središča. Velikonočne darilne kuvertice še vedno prihajajo — zadnje čase je pošta zelo počasna. Vseh dobrotnikov se redno spominjamo pri svetih mašah in drugih naših molitvah.

KRSTI — Yvonne Koblar, Cherrybrook, N. S. W. Oče Branko, mati Helena r. Slavec. Botrovala sta Geoffrey in Anne Bigg. — St. Agatha, Pennant Hills, 1. maja 1983.

Florijan Simon Falež, Forrest, A. C. T. Oče Cvetko ml., mati Marija r. Smerdel. Botrovala sta Barbara Falež in Susan Smerdel. — Red Hill, 22. aprila 1984.

POROKA — David Rudolf Jaksetič, North Strathfield, N. S. W., sin Rudija in Eme r. Zadnik in rojen v Sydneyu, ter Miriam Ferreira, rojena v Venezueli kot hčerka Manuela in Cristine r. Zdzichosvoska. Priči sta bila Dean Savetta in Karen Mary Anne Murphy. — Concord, 28. aprila 1984.

POKOJNI — V torek, 1. maja letos, je v bolnišnici v Sutherlandu umrl rojak MATIJA MERLAK. Rojen je bil 2. februarja 1920 v Rovtah pri Logatcu, v Avstraliji pa je prišel na ladji "Skovgun" leta 1953. Dne 25. maja 1957 je v Paddingtonu poročil s Tončko Rejec, ki je po rodu iz Črnega vrha nad Idrijo. Njuna hčerka Andra ima zdaj 24 let in je zaposlena pri potovalnem oddelku Commonwealth Banke. Pokojnik je bil šest

let zaposlen v tovarni azbesta, pozneje pa dolga leta pri Namco podjetju v Kirrawee. Ko je pred sedmimi meseci resno obolel, so preiskave pokazale, da je njegove bolezni kriva vsedlina azbesta v pljučih. Bolnik je izredno lepo prenašal bolečine tega rakovega obolenja in počasnega umiranja. Ko sem ga med boleznijo obiskoval in mu prinašal sveto obhajilo, se ni nikoli pritoževal in tarnal, češ zakaj ravno jaz. Vdan v božjo voljo se je poslovil s tega sveta. Poleg žene in hčerke zapušča v domovini še sestro Slavico in brate Jerneja, Stanka, Pavla in Vinka. — Pogrebna maša je bila v cerkvi sv. Patricija, Sutherland, na soboto 5. maja, pokopan pa je bil na pokopališču Woronora. Iskreno sožalje ženi in hčerki ter sorodnikom doma! V molitvi se spomnimo pokojnega Matija in vseh naših dragih pokojnih!

KRIZA ZAKONSKE ZVESTOBE. — Vedno pogosteje slišimo o ločitvah in razporokah med našimi ljudmi — celo tam, kjer bi to najmanj pričakovali. Saj so primeri, ko se razideta zakonca v starosti nad pet-

deset let, po dolгих letih skupnega življenja, ko je na zunaj kazalo, da je v zakonu vse v redu. Kje je vzrok, kakšen črv razjeda in spodkopuje tudi krščanske zakone? To je materializem, pohlep po tvarnih dobrinah in popolno zanemarjanje duhovnih dobrin. Kjer zakonca leta in leta samo garata in delata ter nimata časa niti drug za drugega, niti za otroke, pa tudi za Boga ne, tam kaj lahko pride do razkroja zakona. Kjer ni več molitve, ne redne nedeljske maše, ne časa za duhovno branje in vsakdanji pogovor — tam si postaneta zakonca tujca, plitva in hladna in nezaupna drug do drugega. Skratka: v zakonu in družini ni več božjega blagoslova . . .

Za marsikoga bo tale opomin žal že prepozen. Mor-da bo pa vsaj kakšen mlajši zakon po njem le sprevi-del in spregledal ter se iz žalostnih primerov tako številnih zakonskih brodolomov kaj naučil. Naj bomo še tako "moderni" in "napredni" — veljalo je in še velja: kjer ni Boga, ni Njegovega blagoslova in tudi ne prave sreče!

P. VALERIJAN

Mir jim daj!

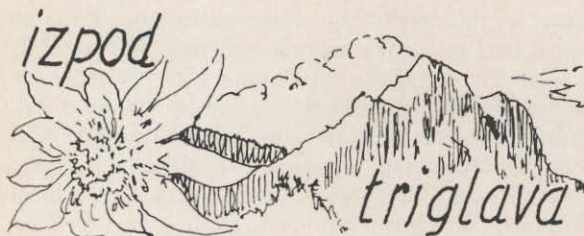
Mesec maj!
Misli naše zdaj hitijo
vse vesele pred Marijo
v sveti raj.

Lepi maj!
Svet pa tlačijo v trpljenje,
ki ogroža mu življenje.
Le zakaj?

Še ta maj —
čuj, Marija, naše želje,
stori narodom veselje:
MIR jim daj!

IVA TUŠAR

MLADI slovenski verniki, ki se niso mogli udeležiti svetoletnega romanja mladine v Rim, so se na cvetno nedeljo doma pridružili v večnem mestu zbrani mladini. V ljubljanski stolnici, kjer je somaševanje vodil nadškof Šuštar z obema pomožnima škofoma, se je zbralo okrog 1500 mladih. Mariborska stolnica je ta dan zabeležila srečanje 2000 mladih kristjanov, v novi cerkvi Kristusa Odrašenika v Novi Gorici pa se je ta dan srečalo okrog 700 mladih iz primorskih krajev. Upanje in bodočnost slovenske Cerkve je ta mladina, ki se zbira ob križu in božji besedi, z roko v roki z našimi škofi in duhovniki.

ANSAMBEL LOJZETA SLAKA je znan tudi med nami v Avstraliji. Praznoval je dvajsetletnico in se ob tej priliki predstavil z najnovejšo ploščo. V dveh desetletjih obstoja so Slaki izdali nič manj kot 33 plošč in prav toliko kaset, nastopili pa so na več kot dva tisoč koncertih ter napravili več kot sto radijskih in televizijskih snemanj doma in po tujini. Prejeli so pet srebrnih in enajst zlatih plošč, zagrebški Jugoton pa jih je nagradil z dvema zlatima čapljama. Skomponirali so sami 320 melodij, katere tudi nam v Avstraliji niso tuje in jih radi poslušamo.

V **KRANJU** je bilo tretje srečanje slovenskih pesnikov in letos so izbrali za glavno temo "sedanji trenutek slovenske poezije". Seveda so razpravljali tudi o vprašanjih pouka slovenskega jezika po šolah. Skupno so podprli vse akcije slovenskih pisateljev proti "skupnim jedrom" in sprejeli tudi posebno izjavo o tem perečem vprašanju. V svoji izjavi zahtevajo "revizijo obstoječega šolskega programa, posebej za slovenski jezik in literaturo, zlasti revizijo števila učnih ur slovenščine na srednji šoli usmerjenega izobraževanja. Kajti

le dve uri na teden onemogočata sleherni razumni pouk in v temelju ogrožata tudi naše delo in tradicijo, na kateri to delo temelji". Srečanje se je končalo z literarnim večerom v kranjskem Prešernovem domu.

LAŠKA PIVOVARNA je zabeležila v letošnjem januarju 18 odstotkov manjšo proizvodnjo kot v istem mesecu lanskega leta. Na izpolnitev proizvodnih načrtov je slabo vplival lanskeletni vrtoglavi skok cen piva. Cen končnemu izdelku ne morejo več dvigniti, dočim se cene surovin še vedno večajo. Vodstvo pivovarne si prizadeva za znižanje prometnega davka, ki je s 40 odstotki med najvišjimi v državi. V tem znižanju vidijo edino rešitev. Ne navdušujejo pa se za izvoz, ker je slovensko pivo na tujem trgu podcenjeno.

OB LETOŠNJI "Zimski olimpijadi" so si tudi slovenski duhovniki omislili svojo "olimpijado", ki pa v prvi vrsti ni bila lov za športnimi dosežki, ampak domače bratsko srečanje v zimski naravi. Na "podarjeni" dan letošnjega prestopnega leta (29. februarja) se je okoli osemdeset slovenskih duhovnikov zbralo v smučarskem središču Kranjska gora. Tamkajšnji župnik Marko Benedik in njegov sosed Franc Urbanija iz Mojstrane sta organizirala to "olimpijsko srečanje", katerega pokrovitelj je bil nadškof Šuštar. Duhovniki — smučarji so se pomerili v veleslalomu in sicer v dveh kategorijah: seniorji (rojeni do leta 1945) in juniorji (rojeni po tej letnici). Prvih je bilo 18, drugih pa kar 40. — Zanimivo, da obe zlati medalji nista ostali na Gorenjskem, ampak ju je pobrala Primorska: med seniorji je zmagal Ivo Miklavc, župni upravitelj v Ankaranu, pri juniorjih pa Franc Kavčič, župnik v Spodnji Idriji. V obeh kategorijah sta bili podeljeni seveda tudi srebrna in bronasta medalja, pa tudi knjižna darila "Družine" in "Ognjišča". Prijetno srečanje se je končalo z večernim somaševanjem v kranjskogorski župnijski cerkvi.

KAKOR so pred dvema letoma praznovali tridesetletnico obstoja slovenski skavti na Tržaškem, obhajajo letos svojo dvajsetletnico slovenski skavti v goriškem zamejstvu. Jubilejno proslavo so imeli v nedeljo 19. februarja v Katoliškem domu v Gorici, obra-

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.
A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi prijateljske zveze, kar izdatno pripomore, da je potovanje prijetnejše. — Če me slučajno ni v agenciji, vprašajte za GABRIJELO, lahko ji pa tudi telefonirate na telefon agencije: 329-6833.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 . — Consultant DR. J. KOCE

čun dvajsetletnega delovanja pa je podalo njih glasilo "Planika". Goriški skavti povezujejo večji del slovenske mladine tamkajšnjih krščanskih družin, njih organizacija dopolnjuje in nadaljuje vzgojno delo staršev ter v mladih srcih oblikuje tudi narodno zavest. Nad 300 skavtov in skavtinj je vključenih v tri čete, njih starešina je Mauro Leban, njih duhovni asistent pa je Marjan Markežič.

K jubileju tudi čestitke iz Avstralije!

STIČNA, ta naš znameniti cistercijanski samostan na Dolenjskem, se letos spominja 200-letnice svojega razpusta — delo cesarja Jožefa II. v oktobru 1784. Obenem pa bo praznovala z mednarodnim simpozijem 850-letnico naselitve cistercijanov v Stični. Dne 23. maja bo prvi dan znanstvenega sveta, ki se bo naslednji dan nadaljeval v Pletterjah, kjer bodo praznovali 900-letnico ustanovitve kartuzijanskega reda, tretji dan pa se bodo zbrali v Kostanjevici, kjer se bodo spominjali 750-letnice ustanovitve kostanjeviškega cistercijanskega samostana. Žal ta zadnji ne obstaja več, ker po razpustu ni več zaživel. "Zares" pa bo Stična praznovala svojo 850-letnico naslednje leto v juliju, ko bo točna obletnica začetka stiške ustanove.

Zasluge stiškega samostana za naš narod so ogromne, saj vso dolgo dobo ni bil le duhovno središče, ampak tudi kulturno. Pa tudi gospodarsko, saj je samostan učil dolenjskega kmeta umnega kmetijstva in sadjarstva ter živinoreje.

V zadnjem času postaja Stična pravo žarišče duhovne obnove naroda. Zlasti mladina se rada zbira k svojim srečanjem pod starodavnimi oboki stiškega samostana.

SEVEDA slovenska literatura ni mogla brez tega "znanstvenega" dela. Prej so po slovenskih listih kaj radi objavljali odlomke, zdaj je izšla v slovenskem prevodu celotna knjiga "Sveti Gral in sveta kri", ki je pisana brez vsake zgodovinske podlage in na samih izmišljotinah — bogokletna knjiga smeši Kristusa in ga

prikazuje kot človeka, ki se je poročil z Marijo Magdaleno, po potomstvu pa naj bi bila njegova kri po vseh kraljevih rodbinah Evrope.

Res, za marsikaj potrebnega ni papirja, za takole neumnost ga pa imajo. Namen je jasen: omajati vero pri šibkih vernikih. Sicer pa je že veliko podobnih knjig šlo mimo in bo šla tudi ta. . .

EDINI slovenski ladjar "Splošna plovba" praznuje letos svojo tridesetletnico in ob kaj ugodnem vzdušju, kajti zadnje poslovno leto je zaključil brez izgub. Lani je ustvaril 620 milijonov prihoda, a skoraj vsega, 610 milijonov, so vzeli osebni dohodki. Rezervni sklad je dobil le 10 milijonov, pa vsekakor — vsaj glavno drže iz vode. Poročilo pravi, da ima podjetje največ težav z domačimi poslovnimi partnerji - ti dolgujejo "Splošni plovbi" že skoraj deset milijonov dolarjev.

NA KOROŠKEM jezikovno mešanem področju naj bi ločili otroke na slovensko in na nemško govoreče, zahtevata koroški Heimatdienst in pa koroška svobodnjaška stranka. A to bi bil nekaj avstrijski apartheid. Seveda so proti predlogu nastopili zastopniki manjšine, pa tudi vsi pametni nemški Korošci in njih organizacije ter preprečili uresničenje neumestne zahteve.

PRVI PETEK v letošnjem marcu bo slovenskim zdomcem in turistom ostal dolgo v spominu: kar dolgih trinajst ur so morali čakati v mrazu in snegu, predno so lahko prekoračili oz. prevozačili mejo. Tako jim je za obisk domačih ostalo le par skromnih uric. Kaj podobnega človek ne doživi zlepa. Carinsko upravo je le malo spametovalo, da so naslednji teden okrepili carinsko posadko ter nevzdržno čakanje tako skrajšali na šest ur.

Poročilo pravi, da so na slovenskih mejnih prehodih samo lansko leto "iztržili" cariniki okrog 200 milijonov dinarjev. "Naj nam vsaj poslužijo tako, kot se človeku spodobi," pravijo naši zdomci.

Vekomaj traja božja dobrota

PSALM 118 je bil najljubši Lutrov psalm. Takole je dejal: "To je moj psalm, ki ga imam rad. Pri tem psalmu sem se pogosto mudil in rešil me je velikih in težkih nadlog, ko mi niso mogli ali niso hoteli pomagati ne cesar ne kralji ne modri ne zviti in ne svetniki."

Lažje bomo razumeli to Lutrovo izjavo, če bomo pogledali, kako vzvišeno pričevanje moči vere izvira iz vsakdanjega pesnikovega življenjskega občutja, da Gospod rešuje in uslišuje. Vsak psalm je nastal v določeni življenjski situaciji in je z njo pogojen. Pesnik našega psalma je doživel v svojem življenju težko preizkušnjo, a se je iz nje srečno rešil. Ker je bil globoko veren, je v svoji rešitvi videl božjo roko. In zdaj hoče to svoje doživetje in spoznanje posredovati tudi drugim. Ker ima dar besede, zapoje pesem hvaležnosti.

Njegov prvi klic je klic hvaležnosti, ker "vekomaj traja Gospodova dobrota". Pa ta klic ne sme biti le njegov osamljeni klic, zato nagovori "božje ljudstvo" – svoje rojake, Gospodove duhovnike in vse, ki verujejo v Gospoda, da skupaj pojo pesem hvaležnosti. In šele zdaj bo pravzaprav povedal, zakaj naj z njim vzklíkamo hvalo Gospodu: Bil je v stiski, toda Gospod je bil z njim in ga je rešil – zato se ne boji nikogar. Ne knezi ne poglavarji mu ne morejo iztrgati zaupanja v Boga. Modrost: "Bolje je zatekati se h Gospodu, kakor zaupati v človeka in v poglavarje" (v. 8 in 9), je življenjska modrost. Toda, kaj je pa naša življenjska praksa?

ZAHVALJUJTE se Gospodu, ker je o
Reci zdaj, božje ljudstvo: "Vekomaj t
Recite zdaj, Gospodovi duhovniki: "V
Recite zdaj vsi, ki verujete v Gospoda

V stiski sem klical Gos

Gospod je z menoj, ni s

Gospod je z menoj in n

Bolje je zatekati se h Gospodu, kakor

Bolje je zatekati se h Gospodu, kakor

Vsi narodi so me obkolili – prem

Od vseh strani so me obdali – pre

Obsuli so me kot čebele, zajeli

Vsi so se vame zaganjali, da bi me pobili, a Gosp

Gospod je moja moč, Gospoda hvalim, postal m

To je klic veselja in rešitve na zboru pravičnih, G

Gospodova desnica me je dvignila, Gospodova d

Ne bom umrl, ampak živel, oznanjal bom Gospo

Gospod mi je res naložil pokoro, ni me pa izročil

Odprite mi vrata pravič

To so vrata Gospodova

Zahvaljujem se, Gospod, da si me uslišal in mi po

Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je postal vogelni l

To je Gospod naredil, zares je čudovito.

To je dan, ki ga je Gospod naredil, veselimo se ga

Blagoslovi nas, Gospod, in nas reš

Blagoslovljen, ki prihaja v Gospo

Bog je Gospod, on nas razsvetljuje

Ti si moj Bog, tebi se zahvaljujem, moj Bog, hval

Zahvaljujte se Gospodu, ker je dober – vekoma

Naj to ponazori s svojim pripovedovanjem Bojan Štih: "Spominjam se hude stiske v letalu nad Alpami. Bilo je to v začetku petdesetih let. Zraven mene je sedel ugleden državni in politični uradnik. Ko je bila naša stiska na višku in smo v strahu že videli in okusili smrt, je sosed nenadoma začel moliti. Bila je to živčna in raztrgana molitev, polna božjih besed in molitvenih vzklíkov in tudi prošnjá. Ampak nobene vere nisem občutil v sosedovi molitvi, ki sem jo v lastnem strahu poslušal. Ko pa je stiska minila in smo potniki spoznali, da smo rešeni, je sosed v svojem na novo odkritem in povrnjenem ateističnem ponosu opazil moje vprašujoče oči. Še zdaj slišim njegove zmedene besede: 'Molil sem, kaj? Toliko so nas prematrali v mladosti s tem prekletem veroukom, da se človek mimogrede spozabi.' Nisem odgovoril

Božja beseda

r — vekomaj traja njegova dobrota.
njegova dobrota."
omaj traja njegova dobrota."
ekomaj traja njegova dobrota."
a: Gospod me je uslišal in me rešil.
i bati; kaj mi more storiti človek?
omaga, ne bojim se nasprotnikov.
upati v človeka.
upati v poglavarje.
sem jih v Gospodovem imenu.
gal sem jih v Gospodovem imenu.
ogenj trnje — premagal sem jih v Gospodovem
ni je pomagal. imenu.
rešitelj.
odova desnica je mogočno delovala.
ca je mogočno delovala.
a dela.
rti.
ti, da vstopim in hvalim Gospoda.
kaj vstopajo pravični.
l rešitelj.
en.
se radujmo.
ospod, daj srečo.
m imenu! Blagoslovljamo vas iz Gospodove hiše;
ojdimo z zelenjem do njegovega oltarja.
te in poveljujem.
aja njegova dobrota.

PSALM 118 (117)

ničesar. Molčal sem, kajti tudi jaz sem se v letalu bal smrti. In v svojih časih je bilo v meni več strahu kakor pa junaštva ali celo poguma. Ko sva se s sosedom poslovlila drug od drugega na beograjskem letališču, pihala je ostra divja košava in je bilo komajda razumeti človeške besede, sem mu rekel: 'Srečno in zbogom!'. . ." (Bojan Štih, Kristus se je ustavil v Eboliju ali Credo, ergo sum, v: Vse premorem v njem, Ljubljana 1983, str. 149. — Za lažje razumevanje primerjaj še Psalm 2, Misli, april 1984, str. 80 in 81).

Čudovita izkušnja zmagoslavne božje roke je vedno dajala upanje v vsej Izraelovi zgodovini in v krščanstvu. Zato je ljudstvo skupaj z duhovniki romalo in roma pred tempeljska vrata — hišo božjo, da skupaj slavi blagoslove z zahvalo. Zmagovalec kliče: "Odprite mi vrata pravičnosti," in zbor mu odpeva:

"da vstopim in hvalim Gospoda" (v. 19). Samo pravični in sveti smejo vstopiti. Božji glas je odločilen: "Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je postal vogelni kamen" (v. 22) in to je Njegov dan odrešenja. Tako je bilo tudi na velikonočno jutro, ko je bil najden prazen grob. Kakšna čudovita povezava in rast nove zaveze iz stare zaveze! Peter, poln Svetega Duha, je govoril: "Če naju zaradi dobrote do bolnega človeka danes zaslišujete, s čim je bil ta ozdravljen, bodi znano vsem vam in vsemu izraelskemu ljudstvu, da v imenu Jezusa Kristusa Nazarečana, ki ste ga vi križali. Bog pa ga je obudil od mrtvih. Po njem stoji ta pred vami zdrav. On je kamen, ki ste ga vi, zidarji, zavrgli, ki pa je postal vogelni kamen. In v nikomer drugem ni zveličanja; zakaj nobeno drugo ime pod nebom ni dano ljudem, da bi se mogli v njem rešiti" (Apd 4, 8 — 12; primerjaj še: Mt 21, 42 — 44; 1 Pet 2, 4 — 7; 1 Kor 3, 11; Rimlj 9, 33; Ef 2, 20 — 22).

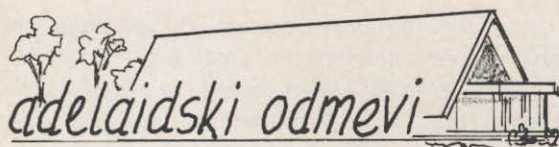
Bog je vedno središče praznovanja. Psalm se zaključuje, kot se je začel: "Zahvaljujte se Gospodu, ker je dober, ker vekomaj traja njegova dobrota."

Ta psalm je bil verjetno napisan za liturgično bogoslužje in romarske shode. Peli so ga menjaje v več zborih. Ezdrova knjiga takole pripoveduje: "Obhajali so po predpisu šotorski praznik in darovali dan na dan v predpisanem številu žgalne daritve, kakor je bilo za vsak dan določeno. Izmenoma odpevajoč so hvalili in slavili Gospoda, 'ker je dober, ker vekomaj traja njegova dobrota' nad Izraelom. Vse ljudstvo je glasno vzklikalo, hvaleč Gospoda, ker je bil položen temelj za Gospodovo hišo" (Ezdr 3, 4. 11).

Mi vsi smo romarji, povezani s Kristusom v krstu, hodeč v procesiji življenja k Njegovemu oltarju. Pojemo velikonočno pesem: "To je dan, ki ga je Gospod naredil, veselimo se ga in se radujmo" (verz 24) ter se radostimo sadov odrešenja. Zaradi Kristusovega vstajenja obhajamo nedeljo kot dan, "ki ga je Gospod naredil" — kot veliko noč. Vstopimo v to skrivnostno navzočnost in postajamo živi kamni novega templja, kjer molimo ta psalm s Kristusovo nevesto — Cerkvijo.

"Zatorej niste več tujci in priseljenci, marveč so državljani svetih in domačini božji, zidani na temelju apostolov in prerokov in glavni vogelni kamen je sam Kristus Jezus, na katerem vsa stavba skladno raste v svet tempelj v Gospodu, v katerega se tudi vi vzdivate za božje bivališče v Duhu" (Ef 2, 19 — 22).

P. CIRIL

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

PAZNANIKI so mimo in nekajdnevni počitek tudi — zdaj so spet na vrsti Odmevi.

Res, velika noč je bila prav lepa in naša nova cerkev je bila zares polna — morda prvič, odkar smo v njej, razen seveda na sam dan blagoslovitve. Bilo je domače: zares slovenska velika noč. Zato vsem, ki so na kakršen koli način pripomogli k tako lepemu praznovanju, iskren Bog plačaj!

Ko sem na velikonočni ponedeljek maševal na domu gospe Golobove, ki zaradi bolezni ne more več v cerkev, sem vprašal njeno hčerko gospo Mautnerjevo, kako je bilo v njihovi krajevni cerkvi. Odgovorila mi je, da je vedela za veliko noč le po tem, ker je njihov duhovnik nekajkrat pozdravil z Alelujo.

Res je: ljudje, ki so navajeni slovenske tradicije in naših prazničnih običajev, kar ne morejo mimo tega, da ne bi prihajali v slovensko cerkev k slovenskemu bogoslužju. Žal pa je kar preveč takih, ki jim za vse to ni več mar: nobene potrebe ne čutijo, da bi slišali božjo besedo v materinem jeziku. Tudi izgovor, da hodijo v avstralsko cerkev, je za mnoge navadno res le izgovor. Spoznaš ob redkih prilikah, ko pridejo v slovensko cerkev za kako pogrebno ali poročno mašo, pa ne znajo odgovarjati ne slovensko in ne angleško, nič ne vedo kdaj je treba vstati, kdaj se pokrižati . . . Vse to je jasen dokaz, da ne hodijo nikamor v cerkev, vsaj ne redno. Verjetno so mnogo bolj redni na plesnih zabavah . . .

Čas pa teče svojo pot in prinesel bo svoje, ko bomo morda hrepeneli po doti, ki so nam jo izročili vemi starši — veri.

Zadnjo nedeljo v aprilu je naša mladina organizirala B.B.Q. z namenom, da si z izkupičkom olajša stroške za dolgo pot na Mladinski koncert v Sydney. Bilo je lepo, a pričakovati je bilo več njenih sovotnikov, vsaj tistih prijateljev, s katerimi so veliko skupaj. Pa tem kolegi iz verskega središča očitno ne pomenijo veliko. Vsekakor je treba naše mladince pohvaliti: ob pomoči starejših so priredbo dobro izpeljali. Prepričan sem, da so zmožni organizirati

ne le B.B.Q., ampak tudi kakšno kulturno akcijo.

Glavni dobitnik — lep stol — je za loterijo poklonil požrtvovalni predsednik verskega središča, Danilo Kresevič. Za dar se mu zahvaljujemo, saj loterija vedno vleče in prinese mimogrede lepo vsoto.

V mesecu aprilu je naša verska skupnost zaželela srečo in blagoslov na skupni življenjski poti novemu mlademu paru: **Ingrid Helena Zagorc** iz znane družine med nami, saj je njen oče veliko pomagal pri naši novi cerkvi (bil je tudi tajnik odbora), je dobila za življenjskega druga **Jana Kennetha Bascomb**. Izvoljenec je po rodu Avstralec iz Ellistona, S. A.

V Berriju, med našimi sadnimi farmarji Riverlanda, pa sta 19. februarja v farni cerkvi "Mary of the River" sklenila zakonsko zvezo **Milan Stemberger**, poznane slovenske družine iz Berrija, in njegova izvoljenka, po rodu Grkinja **Mary Maltezos**.

Obema paroma želimo obilo božje pomoči, razumevanja in ljubezni.

Ob mešanih zakonih se človek nehote sprašuje, kakšno bodočnost ima naša skupnost v zdomstvu. Gotovo 90 % teh, katerih zakonski partner ni Slovenec, ne pride več v slovensko cerkev. Le redki ostanejo zvesti svojemu pokolenju. Zakaj potem slovenska cerkev, zakaj slovenski dom — za koga, če mladi nimajo volje, da bi obdržali ali se naučili jezika svojih staršev? Pač za prvo generacijo in okrnjeno drugo.

Ob obisku ljubljanskega nadškofa dr. Šuštarja je verski tednik "Družina" doma zapisal med drugim besede: Slovenski jezik se vedno bolj izgublja, mladi rod malo ali skoraj nič ne zna slovensko. Kako dolgo še vztrajati pri slovenskih obredih? ... Pravi pa dalje, da bo slovenska pesem še dolgo živela, četudi nova generacija ne bo znana govoriti slovensko . . .

Ko pišem te vrstice, mi je pred očmi slika notranjosti naše cerkve. Prav vse, kar je tam, ima nekaj slovenskega v sebi. Za veliko noč je naš mojster železa, Tone Jesenko, napravil velikonočni svečnik, ki po stilu soglaša z vsemi prejšnjimi Tonetovimi deli v svetišču. Nov spomenik, ki bo tudi novemu rodu govoril o veri mojstra, ki ga je koval in izoblikoval. Tudi za to delo bo Bog povrnil Tonetu v večnosti.

V "Adelaidskih odmevih" prejšnje številke sem napravil napako, ki bi jo rad tu popravil: pri krstu sem za deklico napisal Rahela Pistor, namesto **Rebecca**. Družini se opravičujem za v naglici storjeno napako.

P. JANEZ

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

(Osemnajsto poglavje: NAPOLEON TRAVNATE STEPE)

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU

ZA NASE "MISLI":

\$30.— Ciril Campelj z družino; \$28.— Renato Legisa; \$25.— Vera Korosec; \$20.— Martin Sustaric; \$19.— Joze Kosi; \$14.— Venceslav Ipavec, Antonija Kozole, Ivan Sustaric, Stanko Vatovec, Ignac Feldin, Drago Tomac, Olga Metlikovec; \$12.— Paul Rob; \$10.— Stefan Zalik, Milan Preseren; \$9.— Roza Franco; \$8.— Matt Cestnik; \$7.— Angela Brala, Mihaela Semelbauer; \$6.— Alojz Brne, Marija Kraševac, Franc Cinc; \$5.— Roman Divjak, Anton Medved; \$4.— Janez Primozic, Mira Josipovic, Kristina Vujica, Anton Sajn, Marija Spornjak, Joze Krusec, Danica in Joze Petric, Anton Volk, Milka Tomazic, Ivan Zelko, Ivan Pavsic, Adam Klancic, Vida Kozelj, Franc Car, Emilia Walls, Joze Tomazic, Rudolf Plavcak, Franc Petek, Milan Kavic, Tinca O'Brien, Peter Slana, Drago Grlj, Ida Bosanac, Ivanka Bajt, Ljubica Pletersky, Leopold Dejak, Vilko Zumer, Joze Kavas, Marija Oginski, Ivan Kampus, Irena Renko, Ana Kaksa, Joze Kucko; \$3.— Anton Premrl, Alda Suber, Marija Grum, Stanka Persic, Marija Blazevic, Katica Vodnik; \$2.— Zofija Juryszcuk, Albina Dekleva, Leopold Matelic, Kristina Hrast, Janez Janz; \$1.— Janez Rogl, Marija Orazem, Ana Baranowski, Anton Muha, Pavla Kolatchew; 78c Sidonia Horvat.

Simpson je odšel. Doktor Robbie je obstal pri oknu ter gledal skozenj. Simpson se je vrnil, postavil mali pladenj na mizo ter odšel in previdno zaprl vrata za seboj.

Zdravnik je natočil kozarec sherryja, primaknil stol k mizi ter dejal: »Sedite, sestra, spijte to in pojejte en keks.«

Jane se je branila: »Toda, doktor, jaz nikoli...«

»Vem, vem in prepričan sem, da ob enajstih dopoldne nikdar ne pijete alkohola, danes pa ga boste. Povem vam, da izgubljate čas, če se mislite braniti. Vso noč ste bili na poti, zdaj boste kmalu priča žalostnemu prizoru, ki bo velika preizkušnja za vaše živce in za vašo občutljivo naravo. Z menoj ste imeli mučen pogovor in Boga zahvalite, da je mimo. Še z večjim veseljem pa se boste zahvalili Bogu potem, ko boste spili tale sherry. Poleg tega pa že precej časa stojite. Veliko lažje boste stopili po hodniku, če prej malo sedete.«

Jane je ubogala. Presenetilo jo je, da za tem obrabljenim telovnikom bije tako plemenito srce in da ta mali mož tako odlično razume ljudi in njihovo razpoloženje.

Ko je vzela pijačo in keks, je mali zdravnik kot čebelica letal sem in tja. Videti je bilo, da je pozabil na njeno navzočnost, toda še isti hip, ko je Jane odložila kozareček, se je obrnil, stopil k njej in ji položil roko na ramo.

»Zdaj pa, sestra, pojdite z menoj gor v njegovo sobo. Prva stvar, ki vam jo priporočam: čim manj govorite. Ne pozabite, da vsak glas, ki se skozi temo prebije do njegovih ušes, večja bolečine njegove duše. Govorite čim manj in bolj tiho, vsemogočni Bog pa naj vam da veliko takta in obzirnosti.«

Ta čudna mala pojava pred njo na stopnišču je kar izžarevala dostojanstvo in avtoriteto.

Ko je šla za zdravnikom, je Jane čutila, da se moralno naslanja nanj in da jo on podpira. Nenavadni konec njegovega priporočila, ki je bil podoben prдавni prošnji, ji je vlil novega poguma. »Vsemogočni Bog pa naj vam da veliko takta in obzirnosti.«

Pomladni motiv pod Stolem

SAMO en dan v letu je **MATERINSKI DAN**, samo skromnih 24 uric, ko proslavljamo mamico, ji čestitamo in obdarimo. En sam dan...

Res, kaj je to v primeri z ostalimi dnevi leta, ko ne mislimo na materino žrtev in nam velja včasih za manj kot postrežnico. Mama mora vedeti za vse stvari v hiši, mama mora znati vse, nikoli ji ne sme zmanjkati časa za člane družine.

Da, naravnost nadčloveške kreposti pričakujemo od mame. In vendar je samo človek, razpet - kot Kristus na križu - med možem in otroki. Pravico ima in pričakuje vsaj malo razumevanja ter pomoči ostalih članov družine. Tudi njej tako dobro dene, če sliši besede zahvale za usluge. Kako rada dobi topel objem tudi na druge dneve v letu in ne le na materinski dan...

Takrat pa si še niti od daleč ni mogla predstavljati, kako ji bo to dvoje potrebno.

Z odločnim, a skoraj neslišnim korakom je stopila za doktorjem v sobo, kjer je nemočen, slep in ranjen ležal Garth.

DEVETNAJSTO POGLAVJE

GLAS V TEMI

V sobi, ki se je kopala v soncu, je Jane prvi hip videla samo kostanjevo glavo na posteljni blazini. Sama ni vedela zakaj si je to sobo predstavljala kot mračno. Pozabljala je, da sta za Gartha sedaj dan in noč enaka.

Prosil je bil, naj mu posteljo porinejo v kot, ki je bil najbolj proč od vrat, kamina in oken. Postavili so jo ob zidu, da je lahko z roko otipal steno in se obrnil stran, če se je hotel izogniti radovednim pogledom. Ko sta vstopila, je ležal obrnjen k steni.

Draga glava s kostanjevimi lasmi — to je bilo vse, kar je Jane opazila prvi hip.

Nato je zagledala desni laket, potisnjen malo nazaj, pokrit z modro svilo pižame, levica pa je vsa izpita in blede ležala na odeji.

Jane je sklenila roke na hrbtu. Preveč silno je bilo v njej hotenje, da bi padla na kolena tu ob postelji, da bi s svojimi močnimi rokami stisnila to ubogo roko in jo obsula s poljubi. Najbrž bi se tedaj kostanjeva glava obrnila k njej in bi se zatekla v neizmerno nežnost nje-nega objema, namesto da bi iskala zaščite pri hladnem, nemem zidu.

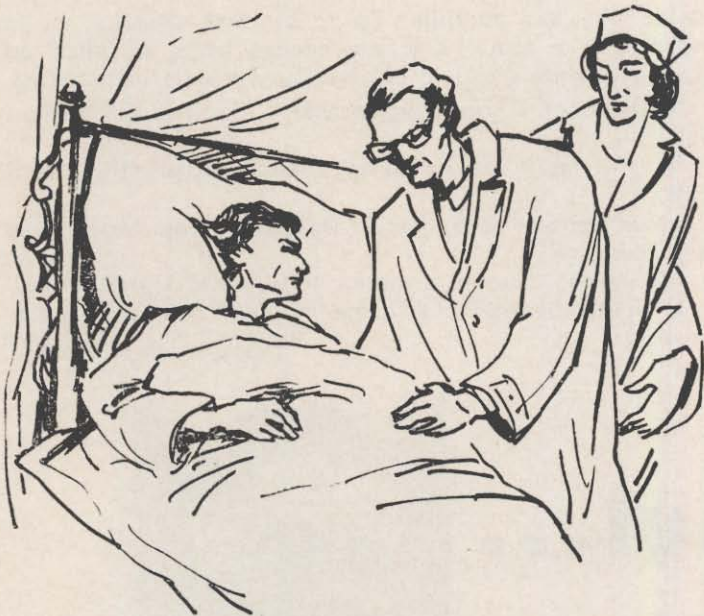
Toda v ušesih ji je zadonel Deryckov odločni, jasni in resni glas: »Če vam je res kaj do Garthove in vaše lastne sreče...«

Zdravnik je stopil k postelji in se prijateljsko dotaknil Garthovega ramena.

Nato je s svojim hreščečim glasom spregovoril čudovito mehko, tako prijazno, da je Jane komaj še mogla prepoznati v tem glasu glas tistega človeka, ki jo je pravkar cele pol ure spraševal s tako osornim in ukazovalnim tonom.

»Dobro jutro, gospod Dalmain! Simpson mi je povedal, da ste imeli odlično noč, najboljšo, odkar ste tukaj. To je dobro. Brez dvoma vam je odleglo, ko ste se rešili Johnsona, čeprav je bil sposoben, in ste spet prišli v roke svojega starega služabnika. Ti bolničarji hočejo po vsej sili biti prizadevni in še na misel jim ne pride, da s tem včasih postanejo nadležni... Tu sem vam pripeljal osebo, ki vam bo storila vsako uslugo, a ne bo nikdar nadležna. To je sestra Rosemary Gray, ki jo pošilja sir Deryck Brand, in vam je pripravljena služiti kot tajnica, bralka in družabnica, skratka 'nov par oči' za vas, gospod Dalmain. Za temi očmi so bistri možgani in srce, ki je polno dobrote in nežnosti. Sestra Gray je prispela davi, gospod Dalmain.«

Nobenega odgovora.

Garthova roka se je dotaknila zidu, potem pa se spet spustila nazaj na odejo. Jane nikakor ni mogla doumeti, da je tista sestra Gray ona sama. Čutila je eno samo željo: da se ne bi mučil zaradi te žene.

Zdravnik je spet spregovoril: »Sestra Rosemary Gray je tu v sobi, gospod Dalmain!«

Tedaj se je zazdelo, da je Garthova prirojena vljudnost zmagala nad temo. Ni obrnil glave, le njegova desnica se je zganila v kretnji, ki je izražala dobrodošlico.

Globok, utrujen glas je spregovoril: »Ah, dober dan... Ljubeznivi ste, da ste se potrudili tako daleč... Upam, da vas potovanje ni preveč zdelalo?«

Janine ustnice so se zganile, toda beseda ni hotela iz njih. Doktor je odgovoril namesto nje: »Miss Gray je potovala odlično in videti je sveža, kot da bi prebila noč v postelji. Menim, da je to mlada oseba, ki ljubi hladno vodo.«

»Upam, da bo sobarica poskrbela, da ji ne bo ničesar manjkalo. Ukažite to, prosim,« je dejal utrujen glas.

Po teh besedah se je Garth še bolj stisnil k zidu, kot bi hotel s tem pokazati, da naj gresta. Doktor Robbie se je počesal po kratkih brčicah, potem pa se je obrnil k Jane: »Sestra Gray, rad bi vam pokazal stol, ki smo ga dali napraviti za gospoda Dalmaina. Stvar je kar udobna in nanj bo sedel, brž ko bo dobil toliko poguma, da vstane. Glejte, tule je posebno naslonjalo za glavo, ki se lahko po mili volji premika sem in tja. Naslanjač je odlično zamišljen in sir Deryck ga je pohvalil. Ste že kdaj videli take vrste naslanjač, sestra Gray?«

»Nekaj podobnega smo imeli v bolnici, le da ni bil tako izpopolnjen kot je tale,« je odvrnila Jane.

Ob krik, ki je presekala tišino s soncem oblite sobe,

NAŠIM POSINOVLJENIM

MISIJONARJEM, TOGO, AFRIKA:

\$300.— N.N. (A.C.T.); \$150.—Julka Mrčun (za lačne), C. Š.; \$100.—Anton Konda, N. N. (Vic.); \$60.—Janez Burgar (namesto venca na očetov grob ob oznanilu smrti); \$50.—Janez Šveb; \$25.—Jože Petrič z družino (za lačne); \$20.—Jože Lapuh (za lačne), Jože Krušec (za lačne), Tinka Urh (namesto venca na grob Burgarjevemu očetu, ki je umrl v domovini); \$11.—L. & K. Brcar; \$10.—Družina Boelckey (za lačne otroke), Mrs. Hughes, Marija Rogina, Frančiška Lavtar (za lačne otroke), Marija Oginski, N. N. (Vic.); \$8.—Alojz Brne; \$7.—Vran Dušan (za lačne); \$5.—Anton Muha (za lačne); \$4.—Marija Uršič, Jožef Tomažič (za lačne).

MATERI TEREZIJ V INDIJO:

\$50.—N. N. (Vic.), Janez Šveb; \$25.—Jože Kosi z družino; \$20.—Druž. Josipovič; \$10.—Marcela Bole (za lačne), Marija Rogina, N. N. (Vic.); \$2.—Marija Telich (za lačne otroke).

DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

P. HUGO DELČNJAK, O. F. M., se je oglašil še poslednjič iz Španije, kjer je bil na posebnem tečaju o avdiovizualnih katehetskih sredstvih. Ob koncu maja bo odšel v Slovenijo in se za nekaj mesecev vključil v dušnopastirsko delo, nato se bo vrnil v afriške misijone. Po vsej verjetnosti pa ne več v Togo, kjer je deloval dolgo vrsto let — kot naš posinovljenec tudi ob naši pomoči — ampak v kako drugo državo, kjer se bo zdelo redovnemu predstojništvu, da je potreben. Za enkrat ve le to, da se bo vrnil na črno celino, ki mu je prirastla k srcu in postala njegova druga domovina.

Kot frančiškan p. Hugo nima svoje lastnine — kar je z našimi darovi v teku let nakupil, je ostalo v Togu in v uporabo p. Evgenu ter p. Milanu. Na katero koli novo mesto bo prišel, bo začel v glavnem znova. Ve, da bo v prvi vrsti potreboval prevozno sredstvo, saj brez avta ne gre zaradi razdalj in vse delo ter pomoč domačinom bi bila okrnjena.

Do prejšnjega vozila, ki ga je pustil v Togu, mu je pomagala francoska karitativna ustanova. P. Hugo pravi, da si ne upa spet zaprositi, saj so tudi drugi na vrsti. Ali mu ne bi mi priskočili na pomoč v ta posebni nujni namen? Saj bo ostal še vedno naš posinovljenec, četudi ne bo deloval v Togu. Imamo nekaj mesecev časa — do novembra, ko bo p. Hugo spet v Afriki. Vsak dar v ta namen bo hvaležno sprejet in za vsak tudi že zdaj iskren: BOG POVRNI!

sta se oba kar zdrznila. To je bil krik človeka, ki je pogreznjen v temo, krik nesrečnega bitja, ki kliče po svetlobi. V tem glasu je bilo skrito trpljenje in napetost.

»Kdo je tu v sobi?« je vprašal z ukazovalnim glasom Garth.

Dvignil se je na laktih in v silnem trpljenju obrnil glavo.

»Nikogar ni v sobi, gospod Dalmain, razen sestre Gray in mene.«

»Še nekdo drug je z vama,« je bil oster Garth. »Kako si le upate, da mi ne govorite resnice? Kdo je pravkar govoril?«

(Nadaljevanje prihodnjič)

70 let slavi...

SEDEMDSESET LET — lep življenjski jubilej! Svetopisemski pesnik pravi, da je to doba našega življenja, morda osemdeset, če smo krepki. In vse to tako hitro mine, kot dih.

Pa vendar! Koliko korakov naredi človek v teh letih, koliko poti premeri, koliko besed izreče, koliko svojih misli udejani! Kako malo tega je navsezadnje mogoče ujeti in zapisati. Nekaj odnese v pozabo čas, nekaj lahko odpere povodenj in ciklon — kot se je to zgodilo Mejaču leta 1974 v Indooroopillyju in v Darwinu. Kako težko je zaobjeti življenjsko pot takšnega ustvarjalnega genija, kot je inženir in arhitekt CVETO ROBERT MEJAČ. Sedemdeset let, polnih nenehnega snovanja.

Njegova življenjska pot se je pričela 3. maja 1914 v Kamniku. Na otroštvo ga veže spomin, kako je v osnovni šoli tekmoval s sedanjim kiparjem Ivanom Ahčinom (živi v Ameriki), kateri bo izdelal lepši doprsni kip pisatelja Janeza Trdine. Takrat je zmagal in dobil nagrado 50 dinarjev. Malo in veliko maturo je naredil v Sremski Mitrovici, univerzitetne študije pa v Beogradu, Firencah in Monakovem. Leta vojne so bila težka, saj je bil na Reki od Italijanov obsojen na smrt, na ponovnem procesu pa na dvajset let zapor. Okusil je Begunje in Mathausen. Po vojni je delal na ministrstvu ljudske zaščite — v vojaški industriji in gradbeništvu. Dne 1. oktobra 1948 je pri kamniških Žalah skočil iz vlaka, da si je rešil življenje. Pot ga je preko planin pripeljala v Avstrijo. Po mnogih naključjih in sreči je v septembru leta 1949 prispel v Avstralijo. V Tasmaniji je našel svojega sošolca dr. Kaico Milanova. Takoj je stopil v areno življenja te zemlje in delal, delal. Leta, desetletja. Zadnja leta zdaj preživlja v

skromnosti, a v lepoti queenslandskih hribov. In ljudje ga še vedno iščejo in on seveda rad ustreže.

Nemogoče bi bilo naštetati vse njegovo ogromno delo. Naj omenim le nekaj njegovih stvaritev: V letih 1946–48 je doma skupaj z našim patrom Martinom Percem obnavljal cerkev v Stranjah pri Kamniku. Načrte je naredil arhitekt Jože Plečnik, Mejač pa je nadzoroval delo in v tistih težkih časih oskrbel material. Velikokrat je pokojni p. Martin nam študentom pripovedoval o tem izrednem delu. V Tasmaniji je bil gradbeni svetovalec ministru za gradnje, rudnike in zemljo, gospodu Ericu Reece. Leta 1953 je Mejač predstavil na konferenci v Alburyju železobetonsko gredo za železniške tračnice — njegovo zamisel še danes uporabljajo.

Kaj vse je načrtoval in gradil! Spomenike, hotele, motele, trgovske centre, administrativna središča, šole, olimpijske bazene, celotna naselja, tovarne - industrijske objekte, vrtne naprave in parke, bolnišnice . . . Ulverstone v Tasmaniji se ponaša z Mejačevim edinstvenim spomenikom padlim, restavriral in posodobil je katoliško cerkev v Maryborough, restavriral vas Muldon, prejektiral letalsko bazo za Ballarat, mlekarino v Southportu, naredil Project Gold Coast, razne objekte za zvezno vlado, Hong Kong Art

Centre, satelitsko mesto Subang Jaya – Kuala Lumpur s 14,067 stanovanji. 1979/664 je registracijska številka Mejačevega dela, ki ga je poslal na svetovni razpis za projekt novega parlamenta v Canberri. Njegovo delo sicer ni bilo izbrano, odkupljeno pa je bilo kot študijski primer, ki bo služil za poučevanje na fakultetah arhitekture. Leta 1965 so zgradili v Kölnu v Zahodni Nemčiji 32-nadstropno zgradbo za Deutsche Kranken Versicherung s popolnoma novim načinom gradnje, ki ga je Mejač patentiral in se imenuje gradnja s prednapetim betonom. Sistem se imenuje po njem in se tehnično piše M.E.J.A.C. – LB-SB System. Osnova temelji na spoznanju, da je nosilnost obtežbe na strukturnem ogrodju elementov: svoboda nevtralnih osi je v ravnotežju pozitivnih in negativnih momentov granolitično spojena v monolit projekta – žive teže. Prva javna zgradba, grajena na ta način v Queenslandu, je šola Villa Nova, ki jo je Mejač zgradil po naročilu irskih jezuitov.

Ko sem prvič iskal gospoda Mejača, mi je lastnik parka s ponosom pripovedoval, da bom srečal največjega avstralskega arhitekta. Res ga Avstralci in Maleziji

ci spoštujejo kot velikega strokovnjaka. Slovenci smo lahko ponosni, da je ta strokovnjak naš rojak.

Dne 3. maja 1984, na njegov praznik, sem mu pisal sledeče, kar naj bo tu tudi naše slovensko voščilo inženirju in arhitektu Mejaču ob sedemdesetletnici: "Danes obhajate lep jubilej: sedemdeset let življenja. Pot, ki ste jo v življenju hodil, Vas je iz planinskega, starodavnega Kamnika pripeljala v lep gorat svet 'Kraljičine dežele'. In tam danes med prijatelji, ki bi se jih razveselil sveti Frančišek Asiški, med pticami vseh vrst, ki s petjem napolnjujejo Vašo dobroavo – praznujete svoj jubilej. Veselim se z Vami, vesel sem, da sva se v življenju srečala. Daleč od doma, v razliki generacije let, pa vendar kot rojaka, Slovenca, prijatelja – v službi Lepote in večnega Arhitekta.

Ko Vam kličem: Bog Vas živi in ohranja, Vam želim izreči tudi zahvalo za vse delo, ki ste ga opravili in ga še opravljate za Slovence in slovenstvo v Avstraliji. To besedo hvalečnosti Vam govorim tudi v imenu slovenskih duhovnikov, ki so delovali ali delujemo zdaj na prostranih avstralsko-slovenskih poljih.

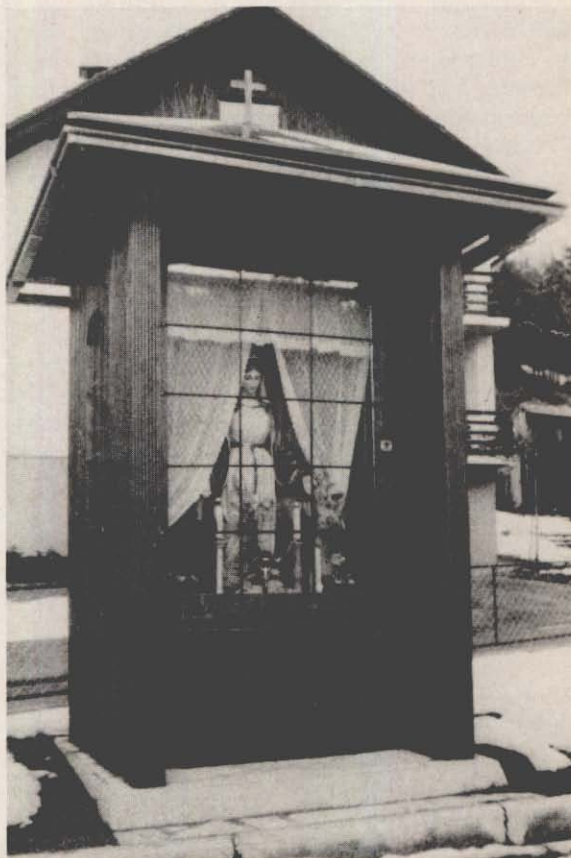
Bog z Vami!"

P. CIRIL

K SLIKI: Naš dolgoletni melbournski naročnik Pavel Trček mi je nedavno pokazal tole fotografijo družinske kapelice, ki je zrasla ob rodni hiši v Novi vasi, župnija Žiri. Naj jo objavim z mamino zgodbo, kako je do kapelice prišlo:

"Po uspešno prestani vojni moje družine, sem svoji teti, ki je služila pri g. Slivarju (g. Slivar je izdelovalec nabožnih kipov v Ljubljani.-Op.ur.), izrazila željo, da bi rada kupila Marijin kip. G. Slivar je ravno takrat dobil kip Marije Brezmadežne, ki ga je že načenjal zob časa. Podarile so mu ga samostanske sestre in ga prosile, naj ga obnovi in ga da v verne krščanske roke. Že leta 1948 je prodal lepo obnovljen kip meni. Prvič je bil blagoslovljen leta 1951 v domači hiši. Meni in moji družini je bila Marija Brezmadežna tolažnica in priprošnjica v dobrih in slabih časih. Vsa ta leta pa sem si želela, da bi kip pomagal častiti Marijo tudi ostalim v našem kraju. Toda časi niso bili najboljši. – Letos (1983) poleti pa sem željo povedala otrokom. Obljubili so mi, da bodo kapelico postavili do zlate poroke. Vsak je s svojim znanjem in dobro voljo prispeval svoj delež, tako da je bila kapelica že za praznik Marije Brezmadežne blagoslovljena. – Tako smo se Bogu in Mariji zahvalili za srečno prestano vojno in povojne čase. – Ivanka Trček."

Zgodba je kot nalašč za mesec maj: saj govori o ljubezni do Marije, obenem pa zgovorno prikaže, kaj pomeni dobra krščanska mati.

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Bernard Golčnik, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,

Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne

Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101

Telefon: (03) 861 9874

+ Za veliko noč je vreme zdržalo, četudi bi nam mašo na prostem dež kmalu pokvaril. Mrzlo ni bilo niti na veliko soboto zvečer, zato je bila letos udeležba obredov vigilijs in vstajenske procesije zelo lepa. Tokrat je trikratno Alelujo oznanil glas trobente — le kje dobi mladi Jakšev David sapo?

Kot običajno bi pričakoval večjo udeležbo na veliki četrtek pri večerni maši spomina zadnje večerje. In vendar je tako pomemben spomin ustanovitve Evharistije. Več vernikov je prišlo k obredom velikega petka in vsi so se udeležili češčenja svetega križa.

Res je lepo, če človek pomisli: tako daleč od doma, na drugem koncu sveta — in vendar je prilika za udeležbo pri velikonočnih obredih v domačem jeziku in z domačimi običaji, biti pri procesiji Vstajenja, četudi skromni, in prinesiti košarico prazničnih dobrot za "velikonočni žegen".

+ V šparovčkih postne akcije "Project Compassion" so naše družine to leto nabrale vsoto 676.38 dolarjev. Kot omenjeno ob začetku posta, gre tudi letos polovica nadškofijski nabirki v pomoč najpotrebnejšim na svetu, polovico pa bomo poslali našim posinovljenim misijonarjem v Afriko. — Cerkev nabirka velikega petka za vzdrževanje svetišč po Palestini, kjer je živel Jezus, je prinesla vsoto 86.70 dolarjev. — Velikonočnih darilnih kuvertic se je doslej vrnilo 385 s skupno vsoto 5.085.— dolarjev našemu verskemu središču.

Vsem dobrotnikom iskren: Bog povrni!

+ Letošnja velikonočna oddaja na 3EA v jutru velikonočnega ponedeljka, ki jo je priredilo naše versko središče, je bila lepo sprejeta. Zahvala vsem, ki ste nam izrazili svoje zadovoljstvo. Ne delamo za pohvalo, a sleherni dokaz, da je oddaja prinesla mnogim košček domačih praznikov na domove, nam je v vzpodbudo. Prav pa bi bilo, da bi svoje zadovoljstvo sporočili na

vodstvo 3EA ali vsaj slovenskemu koordinatorju. Le na ta način bi spodbili mnenja nekaterih redkih, da vera pri slovenskih oddajah nima kaj iskati.

+ Kar dva avtobusa odhajata iz Melbourne proti Sydneyu za letošnji Mladinski koncert, ki bo 19. maja pri Svetem Rafaelu. Prvi z Glasniki odhaja na četrtek pred koncertom zjutraj, drugi — za take, ki ne morejo izgubiti preveč časa — pa v petek. Vračali se bodo v noči od nedelje na ponedeljek, ker je v ponedeljek v Viktoriji že prvi dan šole. Vsem želimo srečno potovanje tja in nazaj, nastopajočim pa seveda tudi lep uspeh pri koncertu.

Upam, da bo uredništvo MISLI po koncertu dobilo iz Sydneya izčrpno poročilo s kupom fotografij za prihodnjo številko.

+ Slomškova šola je priredila na nedeljo 29. aprila svoj letni piknik in pridružili so se ji tudi cerkveni pevci. Za kraj veselega srečanja smo tokrat izbrali Donnybrook, prijetni piknikarski kotiček ob mineralnem vrelcu ne daleč iz mesta. Imeli smo kljub slabi vremenski napovedi krasno sončno popoldne. Mladina se je naletela in naigrala, starejši pa napeli in prav tako naigrali. Tudi za lakoto in žejo je bilo preskrbljeno.

+ Število ministrantov se je okrog velike noči povečalo. P. Bernard jih uči, kako se obnašati v cerkvi in kaj je njihova dolžnost. Zdaj med počitnicami, v sredo 9. maja, jih je pa razveselil s tem, da jih je peljal v zoološki vrt.

+ Na velikonočni ponedeljek letos, 23. aprila, je v Alfred Hospitalu zastalo srce JOHNU HOJNIKU, ki je med melbournskimi Slovenci dolga leta poznan kot eden najuspešnejših podjetnikov. Kranjske klobase in druge mesne proizvode z značko JH najdeš po domala vseh melbournskih delikatesnih prodajalnah. Pokojnik je bil rojen 16. novembra 1908 v Ješenci, Rače pri Mariboru. V Mariboru pri mesarju Ivanu Tavčarju je začel svojo vajeniško dobo, pozneje ga najdemo pri poznanem mesnem podjetju Benko v Murski Soboti, svojo prvo lastno mesnico pa je odprl v Splitu v Dalmaciji. Voja oz. povojni razvoj pa je tudi podjetnemu Johnu vse spremenila. Tako najdemo g. Hojnika v Grazu v Avstriji, kjer se je zaposlil v svoji stroki, dokler ni bilo urejeno vse potrebno za emigracijo v Avstralijo, kamor je prišel 14. maja 1949.

V Melbourneu je kmalu iz dela v tovarni zopet prišel v svojo mesno stroko. Do leta 1953 je delal pri podjetju Otto Wurth, nato je začel na svoje. S svojo pridnostjo in poštenostjo je iz začetne skromne delavnice in sušilnice razvil danes znano in priznano mesno podjetje.

Življenjsko družico je našel v vdovi Amaliji Feix, s katero sta se poročila v stolnici sv. Patrika dne 2. januarja 1955 in s katero je sprejel tudi družino: njenega sina Otona in hčerko Danico por. Kozole.

Pogrebno mašo smo imeli v petek 27. aprila v farni cerkvi sv. Klemenca v Bulleenu, kjer stoji prijazni pokojnikov dom. Sledil je pogreb na pokopališče v Templestowe — tam že pet let počiva žena Amalija. — Ko molimo za pokoj njegove duše, izrekamo tudi sožalje vsem domačim.

+ Krsta smo imeli v zadnjem mesecu dva:

Bianca Annette Catherine so imena prvorojenke v mladi družini **Bojana Maksa Reisman** in **Margarete Romane r. Marinič**. Dne 15. aprila so jo prinesli h krstu iz St. Albansa.

Na veliko soboto zvečer pri obredih vigilijskega pa je krstna voda oblila **David**, ki je novi prirastek družine **Darka Butinar** in **Frančiške r. Oblak**, **Thomastown**.

Obema družinama naše čestitke, Davidu pa še posebno zahvala, da je bil na veliko soboto zvečer pred vso množico tako priden in potrpežljiv.

+ Poroko naj omenim eno: Dne 5. maja sta si pred našim oltarjem segla za vselej v roke **Marinka Frančič** in **Garry William Gnaden**. Nevesta je bila rojena v Carltonu in sem jo krstil pri nas v Kew, ženin pa je bil rojen v Coburgu in krščen v Oak Parku. Obilo božjega blagoslova na skupno življenjsko pot!

Božji blagoslov za vsa nadaljnja leta želimo tudi **Ciril**u in **Angeli Čampelj**, ki sta 2. maja obhajala 25-letnico svoje zakonske zveze. Naslednji dan smo imeli na njunem prijaznem domu v Glenroyu mašo, med katero sta v srebru obnovila svoje poročne obljube.

+ Na zapovedani praznik vnebohoda (četrtek 31. maja), bomo z večerno mašo in petimi litanijami zaključili letošnje šmarnice. Vabljeni! — Wodonga ima redno slovensko mašo na četrto nedeljo v maju ob petih popoldne. Tokrat bo tam na obisku geelongski pevski zbor in bomo po maši zapeli tudi pete litanije.

+ Tu pa je objavljeno poročilo o dekliškem tednu v Mt. Elizi. Bolje kasno kot nikoli!

KO SE JE na nedeljo 15. januarja pričel dekliški teden počitnic na morju, je bilo med nami precej radovednega razburjenja. Mučilo nas je vprašanje, kaj imajo naslednji dnevi pripravljenega za nas. Popoldne je potekalo v pričakovanju, pa seveda tudi v potrebni zaposlenosti: razpakiranju prtljage, iskanju sobe po želji in najti sostanovalko, s katero se morda že celo leto nista srečali...

Po prvi noči, ki je bila — razumljivo — kaj nemirna in polna nagajivosti, smo se zbudile v novem dnevu.

In poleg p. Bernarda se je znašel med nami še p. Ciril iz Sydneya, ki je s svojo naravno prijaznostjo in šaljivostjo kmalu postal prijatelj vseh.

Prvo polovico tedna nismo imele preveč lepega vremena. Zato so bile dekleta zaposlene z igrami in kratkimi sprehodi. Daljša hoja je bila v Mornington, kamor nas je zvalil Shopping Centre s svojimi raznoličnostmi. Pa tudi večeri so bili kaj prijetni za vse, ki jih zanimajo razne igre, sobne in zunanje. Dolgčas nam vsekakor ne bi smelo biti.

Vreme se je izboljšalo v drugi polovici tedna in nam omogočilo preživeti popoldneve na obali ter seveda tudi v vodi. Četrtek večer nam je prinesel posebno veselje: na sporedu je bil film, ki smo ga gledale v bližnjem Drive—Ins-u. V petek zvečer pa smo se poslavljale od p. Cirila, kar smo združile z našo vsakoletno "znamenito" prireditvijo "Comedy Concert". Letošnja izvedba je bila odlična in zopet je bilo zaslediti med dekleti veliko izrednih talentov.

Ko je prišla sobota, so bila dekleta po eni strani vesela pri odpravljanju domov v vsakdanje življenje, po drugi strani pa so obžalovala, da bo treba zapustiti varno in srečno prijateljsko družino, ki smo jo zgnetle v teku prijaznega počitniškega tedna.

Na splošno gledano so se vse udeleženske počitniške kolonije lepo vživele in se dobro ponašale, da je ves teden minil brez posebnih neprilik. Vsa dekleta so se odlično zabavala, redko se je katera dolgočasila — in vse so izražale željo, da bi ostale skupaj delj časa. Iz vsega tega je jasno, da je bil teden naših počitnic za udeleženske dobrodošla sprememba in nadvse zadovoljiv uspeh.

Zahvala p. Bernardu, p. Cirilu, pa g. Božotu Lončar in Renatu Smrdel, kakor tudi vsem kuharicam, pomočnicam in vsem dekletom. Vsakdo je doprinesel svoje, da je tudi letošnji dekliški teden v Mt. Elizi tako lepo uspel.

IRENA BRUMEN in ELIZABETH HORVAT

RAČUNALI SO na okrog 150.000, pa se je v dneh od 11. do 15. aprila zbralo v Rimu kar 250.000 mladih iz vseh koncev sveta. Imeli so zborovanja v velikih rimskih bazilikah ter razpravljali o veri, svobodi, pravem veselju in ljubezni. Svoj svetoletni shod so zaključili na cvetno nedeljo na Trgu sv. Petra in v navzočnosti svetega očeta. Tedaj se je pred njim zgnila ogromna 320.000-glava množica. Nekaj nepozabnega, zlasti za tiste, ki so bili prvič v Rimu. Mlada Cerkev se je pokazala v svoji odprtosti in iskrenosti. Poseben odbor ob sodelovanju rimskega vikariata in številnih mladinskih združenj ter ustanov je organiziral to srečanje, ob katerem so se rimski meščani samo čudili.

Tudi slovenska mladina ni manjkala. Papež je kar dvakrat v slovenščini pozdravil naše fante in dekleta. "Slovenski mladini, ki se je udeležila mednarodnega svetoletnega romanja, in se vrača na svoje domove, priporočam, naj ohrani v blestečem spominu to srečanje. Ponese naj med svoje drage moj očetovski blagoslov, ki velja tudi vsem, ki niso mogli tega jubileja obhajati tu med nami. Bog z vami vedno in povsod," je dejal med drugimi pozdravi na soboto 14. aprila. Naslednji dan, na cvetno nedeljo, pa je pri molitvi angelovega češčenja dejal: "Iz srca pozdravljam tudi vse mlade Slovence. Jezus Kristus, zaradi katerega ste prišli v Rim, naj bo vedno vaš prijatelj in vodnik!"

POŠTNO ZNAMKO je izdala zahodnonemška poštna uprava ob priliki 350-letnice znamenitih in danes svetovnoznanih pasijonskih iger v bavarski župniji Oberammergau. Na znamki je na prtu, ki je ovit okrog srednjega križa, narisana roka, ki dviguje prsta v znamenje zaobljube. Vaščani Oberammergaua so se namreč leta 1633 zaobljubili, da bodo prirejali pasijonsko igro, če bodo rešeni kuge, ki je takrat uničevala cela naselja. Zapisi v mrliški knjigi kraja ka-

žejo, da so se smrtni primeri sredi tistega leta res vrnili na normalno število (ena smrt na mesec), dočim je spomladi istega leta umrlo kar po dvajset vaščanov na mesec. Farani Obeammerrgaua so držali obljubo in na binkoštni ponedeljek leta 1634 so prvič priredili pasijonsko igro, takrat na svojem vaškem pokopališču. Danes imajo posebej prirejen prostor z odrom na prostem, njih predstave Kristusovega trpljenja pa hodijo gledat in občudovat ljudje iz vseh strani sveta. Dasi so igralci še vedno preprosti domačini, je igranje dovršeno in tudi prireditev kot taka tehnično na višini svetovnih odrov.

RUSIJA je odpovedala udeležbo pri olimpijskih igrah v Los Angelesu v Kaliforniji ter bo seveda potegnila za sabo tudi svoje ožje prijateljske države. Za vzrok navaja, da Amerika ne jamči varnosti ruskim tekmovalcem, ki jim groze razne ekstremistične organizacije. Amerika pravi, da je strah neupravičen, da pa kot demokratska dežela ne more nastopati z ruski merili ter prepovedati demonstracije, ki jih zares pripravljajo gotove protisovjetske organizacije.

Po vsem videzu Rusija vrača Združenim državam za njihov bojkot zadnjih olimpijskih iger v Moskvi. Da so bojkot takrat povzročili sami z okupacijo Afganistana, to zanje sploh ne pride v poštev.

Do 2. junija imajo Rusi še čas, da spremenijo stališče in se odločijo za sodelovanje — mnogi menijo, da bo do tega tudi prišlo. Drugače pa bodo olimpijske igre pač okrnjene. In mednarodni olimpijski odbor si stavlja resno vprašanje, ali jih bo sploh mogoče nadaljevati naslednja leta, če bodo vedno bolj in bolj pod političnimi vplivi. Za naslednje olimpijske igre bo gostitelj Južna Koreja. Bodo Rusi spet oglasili bojkot? Kaj ni dovolj, da jim Severna Koreja že zdaj pri načrtovanju meče polena pod noge? ...

"DUHOVNIK ŠOFERJEV" imenujejo kapucinskega patra Hijeronima Hoferja iz Sterzinga na Tirolskem in nedavno mu je Akademija za prometno varnost v zahodnonemškem mestu Kassel podelila zlato odličje za skrb in varnost v prometu. Pater je v dušnem pa-

Melbournskim Slovincem nudi cvetje vseh vrst in za vse prilike, pa tudi praktične in lepe darove v marmorju ali umetnem kamnu za okras doma

ANNE GWEN BOUTIQUE

545 Sydney Rd., Brunswick, Vic. 3056
(Corner Hope Street)

Tel.: 387 5131 — Po urah: 470 4046
in 470 4095

Vprašajte za ime: GIOVANNA VERGA

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

stirstvu na prelazu Brenner med Avstrijo in Italijo, kjer ima na carinarnici stanovanje in kapelo. Vsak šofer na dolge proge, ki potuje preko Brennerja, se lahko ustavi pri njem za nasvet ali tolažbo, daljši duhovni razgovor ali tudi spoved. Med vozniki postaja pater znana in priljubljena osebnost, vedno več ima obiskov in strokovnjaki za promet upravičeno računajo na zmanjšanje števila prometnih nesreč na cesti preko brennerskega prelaza.

STATISTIKA za lansko leto pove, da je po misijonskih deželah 113 bogoslovnih semenišč z 11.469 bogoslovci, ter 425 malih semenišč s 37.275 semeniščniki. Kar lepe številke, ki dokazujejo porast katoliške Cerkve po misijonih. Veliko teh semenišč sploh ne more sprejeti vseh kandidatov, ker ni dovolj prostora. Tudi razne redovniške družine, ki delujejo po misijonih, imajo dober prirastek. Samo v Indiji je 201 članov jezuitskega reda več, na Filipinih pa 77, a nekaj manj na Japonskem. Tudi v Afriki imajo jezuiti prirastek. Očetje božje besede, SVD (pravimo jim "verbiisti" in je izrazito misijonska družba), imajo 65,3 % svojih novincev iz dežel Tretjega sveta. — Karmeličanke in klarise, oba stroga kontemplativna redova, so v zadnjem času ustanovile več novih samostanov po misijonskih deželah. Klarise so na otočju Tahiti ustanovile sploh prvi kontemplativni samostan v Polineziji.

KARL RAHNER, eden najvidnejših in najuglednejših teologov sedanjega časa, je 31. marca letos umrl v mestni bolnišnici v Innsbrucku v Avstriji. Nedavno (5. marca) je dopolnil osemdeset let svojega plodnega življenja in mu je ob tej priliki papež Janez Pavel II. poslal osebno pismo s čestitkami. Pokojnik je bil član jezuitskega reda. Njegova teološka dela so znana in priznana po vsem svetu. Na drugem vatikanskem koncilu je bil svetovalec strokovnjak. Bil je eden tistih teologov, ki so imeli vsekakor največji vpliv na prenovo bogoslovne znanosti.

VSEMIRSKA ameriška ladja Challenger je bila zopet na poti po vsemirju. Poročajo, da je tokrat opravila delo, ki pomeni v tej borbi za osvajanje vesolja pravo revolucijo. Posadki je u-

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

spelo ujeti sončni satelit Max, ga popraviti in mu nadomestiti okvarjene dele, ter ga končno spet spustiti na krožno pot okoli zemlje. To naj bi bil prvi korak na poti bodočih "vsemirskih delavnic", kakor tudi stalnih vsemirskih postaj.

Ljudje zares kar silimo v vsemirje. Vedno bolj postaja jasno vsem, kdor bo imel veselje, bo nadziral ves svet. Kje in kako bo vse to končalo — to pa ni še prav nič jasno nam ubogim zemljanom. Vsi pa že vemo, da svet postaja iz dneva v dan zgolj jetnišnica, kjer se bojimo eden drugega in se bojimo bodočnosti. Pri vsej tehniki in napredku postajamo prav od napredka tako odvisni, da to ni kar več življenje, ampak moderno suženjstvo. Kdo se ga more otresti?

SLOVENSKI HOTEL »BLED« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK

HOTEL »BLED« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06/777102 - TELEX HBLED 620196

kotiček naših mladih

DRAGI OTROCI! Zadnjikrat sem vam obljubil nagradno slikanico. Sicer pod pogojem, da mi boste pisali. S pismi niste bili prav nič pridni, jaz pa bom vseeno držal obljubo. Tu je **MAJSKA SLIKANICA**. Brž barvne svinčnike v roke in se lotite dela! Najlepše pobarvano sliko bom zopet nagradil. Toda ne pozabite, da bom izbiral na zadnji dan maja: do takrat mora biti tudi tvoja slikanica pri Stričku na mizi, sicer za nagrado ne bo mogla biti upoštevana.

Zdaj pa se le potrudite, dragi Kotičkarji! In pišite vendar kaj Stričku, da mu ne bo dolgčas!

LJUBA MAMA

**LJUBA MAMA, MAMA MOJA,
DANES GOD IMA,
JE KOT SONČEK NASMEJANA,
Z MANO SE IGRA.**

**ZGODBICE PRIPOVEDUJE
IZ MLADOSTNIH DNI,
BAJA ZEMLJI POD TRIGLAVOM,
PA SE ZASOLZI ...**

**KAJ NAJ MAMICI POKLONIM,
KAJ JI PODARIM,
DA OBRAZEK ZA NJEN PRAZNIK
ZOPET RAZJASNIM?**

Marjan Jakopič

To pismo je že tri mesece čakalo, da pride na vrsto. A bolje kasno kot nikoli, kajne Robert?

RAD bi napisal nekaj vrstic v imenu vseh fantov, ki smo se udeležili letošnjih počitnic v Mt. Elizi. Vsi smo bili zadovoljni, saj je čas minil v igrah z žogo in raznih tekmovanjih. Najbolj priljubljen je bil seveda kriket. Vsak dan smo bili na plaži, celo takrat, ko je deževalo, saj je bila voda tudi takrat kar topla.

Imenovanje za "najboljšega fanta tedna" je to leto dobil Robert Pertič, za "najbolj smešnega fanta tedna" pa je bil izbran David Krnel.

V Mt. Elizi so bili na sporedu tudi razni "practical jokes", ki jih vsak fant sicer ne vzame za šalo, pa so vendar napravili teden poln smeha in dobre volje.

Hvala patru Bernardu in patru Baziliju, g. Lončarju, kuharicam in ostalim, da nam bo ostal ves teden v lepem spominu. — **Robert Ludvik**, Mt. Waverley, Vic.

Dragi striček! Pokazati hočem, da znam tudi jaz napisati slovensko pismo. Seveda ne gre lahko in mama mi pomaga. Tudi kadar pišem stari mami v Slovenijo, ne gre brez mamine pomoči.

Veš, mi živimo daleč od drugih Slovencev. Za majske šolske počitnice je tudi ata vzel dopust in bomo šli na obisk k sorodnikom v Sydney. Tja nas vleče tudi napovedani koncert, katerega tudi jaz že komaj čakam. — **Vilma Praprotnik**, 13 let, Tarcutta, N. S. W.

Slovenke in Slovenci! — Menda še nikoli v zgodovini nismo za obstoj in razvoj slovenstva tako nujno potrebovali drug drugega kakor danes, ko se vsi številnejši narodi utrjujejo in bahajo z modernimi sredstvi obveščanja, kakor da bi se moral ves svet utopiti v enem samem velikanskem jezikovnem kotlu.

Maloštevilni narodi, kot je slovenski, ki ima zgodovino in kulturo nič straha nobeni, niso več kos brezobzirnim 'brdavsom', ki ne gledajo, koga pohodijo in pokopljejo.

Vendar imamo vsi od Stvarnika dano pravico do obstoja in razvoja, katero nam jamči vsaka pravična zakonodaja. Treba je dobiti tistega 'Martina Krpana', ki bo to pravico branil med nami in pred svetom.

Odbor za obrambo slovenskega jezika si je v Sydneyu zadal nalogo, da ob teh dejstvih začne **Akcijo za obrambo, utrditev in širjenje slovenskega jezika**. Premalo nas je, da bi se delili v kakršnekoli stranke — dovolj nas je, da s slovensko besedo in pesmijo preglušimo hruljenje sovražnih sil, ki nas hočejo zatreti kot narod!

Zato se obračamo drug na drugega in se vprašujemo: Smo ali nismo — bomo ali ne bomo — ostali kot narod zvesti drug drugemu in se branili brez strahu?

Dokler nam je dano, naj se nihče ne skrije!

Akcija za obrambo, utrditev in širjenje slovenskega jezika naj ostane nepremagljiva sila med nami. Ne sramujmo se slovenske narodnosti! "Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti!" Kar branimo in zagovarjamo, je naša pravica in naša čast. Odbor za Akcijo sprejema, obravnava in po možnosti objavlja vsako pomoč, ki pride od kjerkoli v namen Akcije.

Pišite in poročajte na začasni naslov:

Odbor za obrambo slovenskega jezika,
c/o 313 Merrylands Road,
Merrylands, 2160, N. S. W.

Za Odbor: **Martin Berkopec**, predsednik, **Ivan Kobal**, tajnik. (Na prvem sestanku, 17. aprila 1984.)

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZS, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175
Telefon: 795 6937

ZAHVALJUJEMO SE preko Misli vsem, ki ste nam ob priliki smrti dragega očeta **JOHNA HOJNIKA** — dne 23. aprila letos — izrekli sožalje, se udeležili pogrebne maše in pogreba ter pokojniku v spomin poklonili cvetje ali naročili za pokoj njegove duše maše. V času žalosti je v veliko tolažbo zavest domačih pokojnika, da niso sami in zapuščeni, ampak imajo v občutku nemoči oporo v iskrenih prijateljih. To oporo smo tudi mi čutili v obilni meri — Bog Vam vsem stotero povrni! — **Danica Kozole in Oto Feix z družina, Bulleen, Vic.**

BULLEEN, VIC. — Od doma sem dobil sporočilo, da je ravno na cvetno nedeljo letos umrla stara mama **Ana Ogolin** r. Kočevar. Oči je zatisnila na domu, Trata, župnija Semič v Beli Krajini. Kljub temu, da je bila zadnjih enajst let bolna v križu in so ji odpovedale noge, da je bila stalno v postelji, smo le vsi upali, da bo dočakala drugo leto in bomo praznovali njeno stoletnico. Saj je bila pokojnica rojena 13. julija 1885.

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

**BOLOGNA
SMALLGOODS**

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

Veliko težav in preizkušenj je prestala v življenju stara mama in človek se samo čudi, koliko garanja zmore skozi skoraj celo stoletje. Poročila se je z Janezom Ogolinom leta 1908, a mož je že leta 1910 odšel v Ameriko, seveda v prepričanju, da se bo kmalu vrnil z dolarji. Medtem je nastala prva svetovna vojna in ko se je leta 1928 dokončno odločil za vrnitev, je pa zbolel, preživel dolga leta po bolnišnicah in leta 1942 v Ameriki tudi umrl. Od dveh njenih hčera je Angelo por. Lukežič tudi zvalila tujina: umrla je v Kanadi leta 1981. Pri mami je ostala hči Ivanka por. Šušтариč, moja mama, ki je za staro mamo vsa leta lepo skrbela.

Tole sem napisal stari mami v skromen spomin in tukajšnjim Belokranjcem, doma iz Semiča in okolice,

ki so pokojno poznali, v oznanilo njene smrti. Res škoda, da ni počakala še eno leto. A kaj, ko ne izbiramo sami . . .

Staro mamo priporočam v molitev vsem znancem in prijateljem. Naj počiva v božjem miru! — Martin Šušтариč.

SPRINGVALE, VIC. — Minilo je že nekaj časa, odkar smo imeli veliko slavlje na "Planici" in tudi pisalo je že mnogo o otvoritvi nove dvorane dne 10. marca.

Res je bilo veliko dela in skrbi, predno je zrasla tako lepa stavba, a bilo je vredno vsake minute, da zdaj stoji največja dvorana Slovencev v Viktoriji.

Ko je bilo že omenjeno, je bilo na "Planici" na dan sobote zbranih mnogo ljudi in častnih gostov. Večina slovenskih in prijateljskih klubov je bilo za-

stopanih in pripomogli so, da je kulturni program lepo uspel. Zahvala vsem nastopajočim, posebno pa še mladini z narodnimi plesi! Visoke državne osebnosti so izrazile svoje občudovanje in čestitke ter dobre želje pri nadaljnjem delu.

Dneva 10. in 11. marca sta za Slovence na južno-vzhodni strani Melbourn zares zgodovinska dneva, katera ne more nihče več izbrisati.

Na drugi dan, na nedeljo 11. marca, smo imeli v lepo okrašeni dvorani, kar lahko imenujemo "duhovno zborovanje". Ob drugi uri popoldne se je zbralo zelo veliko število ljudi za naše razmere, nad 500, k bogoslužju. Naš dušni pastir p. Bazilij je imel sveto mašo (prilagam sliko!), med katero je blagoslovil dvorano in

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro **BRUŠENIH OPALOV** in **DRAGIH KAMNOV**, izdelujemo pa tudi

ZLATNINO in **SREBRNINO** po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATLETREE ROAD,

EAST MALVERN (Melbourne), 3146

Telefon: 509 1611

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakci
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

klubske prostore. Ljudsko petje med bogoslužjem je vodila s. Silvestra.

Odbor "Planice" se patru Baziliju prav prisrčno zahvaljuje za opravljeno svečanost, katera je Planičarjem pomenila nekaj posebnega in bo vsem ostala za vselej v spominu. Planičarji se zahvaljujejo patru tudi za podarjeni križ, ki je med bogoslužjem krasil oltar, zdaj pa že krasi in varuje klubsko kuhinjo ter blagoslavlja pripravljeno hrano, katera je na "Planici" res vedno odlična. — Poročevalec.

SURREY HILLS, VIC. — Naj napišem par vrstic v slovo pokojnega očeta med nami poznane Burgarjevega Janeza. Umril je v Šmihelu na Dolenjskem. Kar 44 let je opravljal službo cerkvenega ključarja. Bil je med redkimi, ki so se vrnil leta 1945 iz šentviških zaporov, a vdano je prenašal tudi kasnejša leta vse krivice, ko so se znašali nad njim v polni meri. Z ženo sta vzgojila šest otrok. Eden je duhovnik, hčerka pa se v Franciji pripravlja za odhod v misijone.

Med vojno je pribežala k njemu velika družina sorodnikov. Vsi so bili ljubeznivo sprejeti in se pod njegovo streho počutili kot doma.

Njegov pogreb, kakršnega še ni bilo na šmihelskem pokopališču, je pričal o njegovem življenju. Bilo je nad 40 duhovnikov, v slovo pa so mu zapeli pevci iz Zagorja. S pesnikom lahko rečemo:

Umril je mož, kje tak je še med nami
kot ta, ki spi s prezgodnji groba jami?

Namesto venca na njegov grob prilagam dvajset dolarjev za afriške misijone. — Tinka Urh.

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

Priporočam se Slovencem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vagal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na
vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

REŠITEV aprilske križanke. — Vodoravno: 1. dolg;
5. Togo; 9. vodopad; 12 (po pomoti je bila tu številka
10). kruh; 14. et; 15. zagovor; 17. materina; 20. or;
21. rula; 22. krov; 24. opit; 26. Bled; 27. meja; 28. lo-
či; 29. vata; 30. hleb; 32. li; 34. granulom; 36. Tri-
glav; 39. če; 40. lina; 41. macesen; 44. maja; 45. okov.
— Navpično: 1. do; 2. odet; 3. loterija; 4. G.P.; 6. Omo;
7. govoreč; 8. oko; 9. vemo; 10. azil; 11. Dana; 13. ar;
16. ga.; 18. aroma; 19. ruta; 22. klobuček; 23. Odilo
(Hajnšek); 25. Petrina; 26. blen; 30. hram; 31. lava;
33. imun; 34. gl.; 35. les; 36. t.l.; 37. Rim; 38. gaj;
42. Co.; 43. ev.

MAJNIŠKA BESEDNICA

1. — — L — — —

2. — N — — —

3. — — V — — —

4. — — — V — — —

5. — — — — L —

6. — — — Č —

7. — — A — — —

8. — — — Z

9. — — Z — —

10. B — — J — — —

11. — O — — —

12. — — — E — — —

13. — A — — —

14. — — — D — —

15. — O — — — — A

16. — — — Č — —

17. — O — — —

18. — — — B — — —

1. kovina; 2. skupnost; 3. maščevanje; 4. laž, obrekovanje; 5. poklon; 5. temo preganja; 7. častitljiv starec; 8. več kot želja ali naročilo; 9. lesni rokodelc; 10. huda bolezen; 11. vzrok; 12. nagajiv; 13. hiter; 14. hudobni duh; 15. del celote; 16. samostan na Dolenskem; 17. doba nedolžnih žrtev; 18. osnovna človekova pravica.

Če si vstavil pravilne besede, boš od vrha navzdol našel tri besede (vsaka v svoji vrsti) — naslov znane naše majniške pesmi.

Rešitev pošljite na uredništvo do zadnjega maja!

PO "SLOVENSKO" SE NASMEJMO!

+ Prednost našega socializma je v tem, da nam je že danes boljše, kot nam bo jutri.

+ Usodo držimo v svojih rokah — te so pa zvezane.

+ Ob vse večjem krčenju obsega časopisov je vedno več prostora za branje med vrsticami.

+ Izsiljevanje in beračenje sta zastareli. Modernejši način je s prispevki in samoprispevki.

+ Politični vremenoslovci napovedujejo, kakšno bo vreme včeraj.

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583

REŠITEV aprilske križanke so poslali: Amalija Kucler, Slovenske sestre Slomškovega doma, Zorka Persič, Antonija Glušič, Zalika Svenšek, Milan Prešeren, Ivanka Kreml, Francka Anžin in Marija Špilar, Lidija Čušin, Marija Oražem, Vinko Jager. — Žreb je izbral za nagrado Francko Anžin in Marijo Špilar.

+ Ker edino ob priznanjih navajamo imena, predlagam, da začnemo podeljevati "oskarja" za inflacijo, najemanje ugodnih kreditov, zavožene investicije ipd.

+ O našem podjetju često govorijo, da je v njem polovica lenih in nesposobnih. Podcenjujejo nas.

+ Odkar je postal delegat, je izgubil dar govora, Le ki-mati še zna.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. — Cena 6.— dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtni spise Tomaža Kempčana. — Cena 5.— dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Dodane so tudi stalne mašne in druge molitve. Cena je 5.— dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.— dol.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika, ki je izšel pred dvema letoma v Ljubljani in ima 305 strani. V belih, rdečih in temnomodrih platnicah. Cena je 5.— dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS — Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.— dol.

BOJ ZA SLOVENSKO ŠOLSTVO NA PRIMORSKEM — Izdano v Argentini. Iz zapiskov pok. dr. Srečka Baraga in ohranjenih dokumentov je vsebino knjige uredil Alojzij Geržinič. Cena 10.— dol.

DREAM VISIONS — Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu Antona Družina in z ilustracijami Lillian Brulc. Izdano v ZDA (Slovenian Research Center). Cena 11.— dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY — O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.— dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) — Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišljanja o komunizmu. Cena 6.— dol.

SLOVENIAN HERITAGE — (Vol. I) — Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal pa Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosekih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. Cena 18.— dol.

Naj omenim, da poština v ceni NI vključena!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!